

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 44^{ου} ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΣΑΒΒΑΤΟ 29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 143

Προορισμός είναι το ταξίδι

του Σωτήρη Ζήκου

Από τις ιστορίες των φετινών ταινιών προέκυψε ήδη από την αρχή σε μια πρώτη ανάγνωση, το στίγμα τους και το σήμα που εκπέμπουν: **Αναζητήσατε τη γυναίκα**, εντός και εκτός φεστιβάλ, αυτή είναι η πρωταγωνίστρια της εποχής στις αφηγήσεις απ' όλον τον κόσμο. Αρκεί να σκεφτεί κανείς, πόσο λιγότερο σημαντική έως αδιάφορη θα ήταν σήμερα η ταινία *Dogville*, αν ο κεντρικός χαρακτήρας δεν ήταν η Γκρέις αλλά ένας άντρας που θα τον ερμήνευε ο πιο διάσημος ηθοποιός και θα είχε την ίδια πρωτότυπη αισθητική. Αλλά αυτό είναι το ένα (το κρατούμενο). Το άλλο είναι ότι από τις παρουσίες εδώ των συντελεστών των ταινιών, Ελλήνων κυρίως αλλά και ξένων, νεότερων αλλά και κάποιων παλιών, προκύπτει ένας ακόμη κοινός τόπος. Οι περισσότεροι δηλώνουν ότι το πρωταρχικό κίνητρο που συμμετέχουν σε ταινίες, κάνουν ταινίες, δεν είναι βέβαια το χρήμα, ούτε και η δόξα, ούτε τόσο οι ευκαιρίες για επαγγελματική καριέρα ούτε καν μόνο η συμμετοχή σε μια καλλιτεχνική διαδικασία. Είναι η **συν-εργασία**: οι ευκαιρίες που σου δίνονται να συνυπάρξεις, έστω για λίγο, με άλλους σε μια κοινή εμπειρία ζωής που έχει ένα νόημα και ένα στόχο, που προσφέρει ως διαδικασία έναν τρόπο επικοινωνίας, που σε εξιτάρει, σε ενεργοποιεί σε μια προοπτική: να φτιάξουμε κάτι όλοι μαζί. Γιατί ο προορισμός είναι το ίδιο το ταξίδι, όπως λέει και ο Κρις Ντόιλ. Σαν να μην υπάρχουν πια άλλοι τρόποι, άλλες ουσιαστικές αφορμές για ταξίδια. Μεγάλη αλήθεια, μα την αλήθεια! Αφού όλα τα υπόλοιπα τείνουν να γίνουν ίδια και τα βιώνει ο καθένας μόνος του. Καθώς επιβιώνει καταναλώνοντας εικόνες, μουσικές, ειδήσεις, λικουδιές, γνώσεις, φάσεις, τουριστικές διαδρομές, μηνύματα-μόνο-στα-κινητά, στιγμιαίες απολαύσεις, χωρίς να «χορταίνει» ποτέ αληθινά. Εντάξει, η ζωή συνεχίζεται, και είδες και φέτος 10, 20, 30, άντε και άλλες τόσες ταινίες. Βρήκες όμως, κάπου-κάπως, αυτό που έψαχνες; Έψαξες κάτι, για να το βρεις; Έστω τη Γυναίκα, σαν το άλλο σου ή σαν αντανάκλαση του εαυτού σου; Τα σήματα που εκπέμπουν οι ταινίες κυκλοφορούν. Αλλά πρέπει κάποιος και να τα πιάνει. Και κάτι να τα κάνει.

ΚΑΙ Η ΖΩΗ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

6 Στα υπόλοιπα Φεστιβάλ Κινηματογράφου η κατάσταση είναι πολύ τυπική. Φεστιβάλ σαν της Θεσσαλονίκης είναι σαν μια οθόνη για την ανθρωπότητα στην οποία φαίνονται τα πάντα.99

Satybaldy Narimbetov, Καζακστάν

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

- 4 In America του Jim Sheridan η ταινία λήξης και Ανακτών του Josef von Sternberg, στους θροναίους της Γαλλικής Ταινιοθήκης
- 5 Για μια οικογενειακή υπόθεση με αληθινές πρωίδες μιλάει ο Benjamin Tsiack και καλύτερα φόνισσα παρά φάντασμα λέει η Siegrid Alnoy
- 6 Μεταλλαγές ταυτότητας στις ταινίες των Νέων Οριζόντων και ο Michel Reilhac μας δίνει ένα ιστορικό του σινεμά πορνό
- 7 Η ταινία μου μεταφορικά είναι σαν το μέγιστο ενός δέντρου, λέει ο σκηνοθέτης του Μιλγουόκι, Μινεσότα Allan Mindel
- 9 Μεταμφιεσμένη γυναίκα, Τρία σουλάκια κάθονται και Οι θεατρίνες στις επαναληπτικές προβολές του Ελληνικού Τμήματος
- 10-11 37 Έλληνες συντελεστές μας λένε τη γνώμη τους για το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
- 13 Τώρα βρισκόμαστε στη χρυσή εποχή του κινηματογράφου, λέει ο κριτικός και μέλος της Κριτικής Επιτροπής Samir Farid
- 15 Το αληθινό σινεμά είναι αυτό που αντιτίθεται, μας λέει ο σκηνοθέτης Jean François Amiguet από την Ελβετία
- 16 Πραία νεκρά κορίτσια από την Κροατία, η μοναδική ταινία σήμερα στις Ματιές στα Βαλκάνια
- 17 Καστουριά η Μαίρη στις Στέπες και μια μίνι συνέντευξη του Satybaldy Narimbetov από το Καζακστάν

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Σήμερα η Επέτειος της Ανεξαρτησίας της Αλβανίας.

• Η που αυτό το διάστημα περνάω την κρίση του συγγραφέα ή που με επηρέασε πολύ το *Διαλύοντας τον Χάρι* που πρόβαλλε η τηλεόραση, και δεν έχω τότε εμπνευση. Αλλά από τη μία ούτε συγγραφέας είμαι- δεν είμαι τίποτα άλλο από τον φιλοξενούμενο μιας αφίσας.

• Κι ακριβώς επειδή νιώθω τόσο ψεύτικος και προσπαθώ να ανεληχθώ στην ιεραρχία των κουλτουριάρηδων, δεν με ενδιαφέρει που είναι Σάββατο και όλος ο κόσμος αποφασίζει σήμερα να διασκεδάσει- εγώ θα χτυπήσω High-Score στις ταινίες. Άλλωστε διασκεδάσα δεόντως προχθές στο πάρτυ των νέων Οριζόντων, όχι λόγω μουσικής ή καλής διάθεσης. Απλά είχαν πλάκα όλες αυτές οι φατσούλες που σαν στοιχειωμένες από το φάντασμα του Γουόρχολ, προσπαθούσαν να αναστήσουν ένα πιο μεταμοντέρνο αβάν- γκαρντ.

• Και πιο πολύ πλάκα είχε ο Ζίγκφριντ, σκηνοθέτης του *Σάνσα*, που περιφερόταν ανάμεσα στον κόσμο τυλιγμένος στο πολύχρωμο κασκόλ του και τον τεράστιο σκούφο του. Ο εν λόγω μάλιστα αρνήθηκε στην αρχή να μείνει στο Μακεδονία Παλλάς γιατί είναι λεία πολύ πολυτελές για τα μποέμ δεδομένα του και προτιμούσε λέει να μείνει στα παγκάκια.

• Στην εκδήλωση - «συζήτηση» που έλαβε χώρα στην αίθουσα Παύλος Ζάννας το μεσημέρι της Παρασκευής, υποτίθεται πως ο θόδωρος Αγγελόπουλος θα μιλούσε για το «παρόν και το μέλλον του κινηματογράφου». Ο σφοδρός λαός όμως εύστοχα έχει πει πως «όπου ακούς πολλά κεράσια, κράτα και μικρό καλάθι».

• Ο Τέο ξεκίνησε την ομιλία μιλώντας για την καλλιτεχνική του δημιουργία και το προσωπικό του όραμα (άλλωστε όλοι ξέρουμε τον εαυτό μας καλύτερα). Ανέφερε συγκεκριμένα πως «το *Τοπίο στην Ομίχλη* είναι το μοναδικό παραμύθι που μπορεί ακόμη να ψιθυρίζει στα παιδιά του». Συνέχισε με την διαπίστωση πως «ο κινηματογράφος μπορεί να αποτυπώνει και τον καλπασμό των αλόγων αν αυτός πείθει μια γυναίκα να σταματήσει να κάνει ποδήλατο». Απήγγειλε μάλιστα και κάποιους στίχους του που θα συμπεριληφθούν την επόμενη ταινία της τριλογίας του.

travelling

Βραβεία στο Ολύμπιον άλλα νούστα μέσα, άλλα απέξω

• «Η μόνη ουτοπία είναι το *Τρίτο Φτερό*», κατέληξε. Ελπίζουμε να μην έχει σχέση η απαγγελία με την πτώση ενός κυρίου από τη θέση του που προσγειώθηκε σε έναν άλλο κύριο που απολάμβανε στωικά τη συζήτηση καθισμένος στο διάδρομο της αίθουσας.

• Αποφεύγοντας να μιλήσει για θέματα της παραγωγής, ο σκηνοθέτης δήλωσε πως «τώρα πια κάνω αυτό που θέλω, δεν έχω να απαντήσω σε κα-

Γουράλ: Με τον Φουντανίδη τελικά τζίφος η δουλειά. Ελπίζω ο Πρόεδρος της ΕΡΤ να με προσλάβει για ντεκόρ κάποιες εκπομπές φης-σούου.

μου θα ήθελα να μην τελειώνουν ποτέ». Πιστέψτε με, πολλοί θεατές έχουν την εντύπωση πως οι ταινίες του Αγγελόπουλου δεν τελειώνουν ποτέ. Υπέροχη η ποιητική της εικόνας του, δε λέω, αλλά αυτοί οι πραγματικοί χρόνοι... Α, ρε και να 'μουν μοντέρ του: Οχτώ μονόπλانا, πετάμε το ένα κι όλα οκέι.

• Η συνέντευξη - καταπέλτης της Εταιρείας Ελλήνων σκηνοθετών απάντησε με τον τρό-

Μάθαμε ότι σήμερα δεν έχετε κορίτσια εδώ και ήρθαμε από το πάρτυ των Νέων Οριζόντων. Φεστιβάλ των γυναικών, ντε!

χρηματοδότησης όταν μιλάμε για την ουσία της καλλιτεχνικής δημιουργίας; Πάντως ανακοίνωσε την κυκλοφορία όλων των έργων του, και με τα αμοντάριστα πλάνα, σε ειδική κασετίνα με DVD.

• Τέο: «Για τον κόσμο αυτή η συλλογή θα αποκτήσει υπεραξία και θα την εκτιμήσουν δεόντως». Δημόπουλος: Νναι... Μακάρι να την εκτιμήσουν... «Δεν ξέρω, οι ταινίες

Δήμητρος: Δίνω και το αίμα μου ακόμα για την Γιορτή των Αγγέλων. Το κρασί δωρεάν για τους πότες του Φεστιβάλ. Τα έμαθα, πίνετε.

πο της ιδανικά στα υλιστικά ζητήματα χρηματοδότησης που για τους δημιουργούς αυτής της χώρας είναι μάλλον ζητήματα επιβίωσης. Πέρα από το 1,5% της κρατικής επιχορήγησης και την ίδρυση Ακαδημίας Κινηματογράφου, η ΕΕΣ έφερε στην επιφάνεια μια σειρά άλλων φλεγόντων ζητημάτων σχετικών με τη βαρύτητα που δίνει το κράτος κατ'εξοχήν στα Φεστιβάλ, στην αποθάρρυνση των νέων σκηνοθετών και στη γενικότερη αδιαφάνεια που χαρακτηρίζει τις κρατικές λειτουργίες. Ο λόγος για τη γυναίκα του Καίσαρα...

• «Γιατί ο Τρνές, ο Θεός, η Βουδούρη, δεν υποστηρίχθηκαν όταν έκαναν ένα κινηματογράφο σαν αυτόν που κάνει σήμερα το Ιράν (!) και έγινε διεθνής ακριβώς επειδή

κουβαλούσε τη δική του ταυτότητα;» ρώτησε ο Χάρης Παπαδόπουλος, πρόεδρος της ΕΕΣ. Αλλά τι να λέμε τώρα...

• Αρκεί να κρυφακούσει κανείς τη συζήτηση μεταξύ διανεφίλ στην Αποθήκη Α για να βγάλει τα συμπεράσματά του.

• «Καλά, το Φεστιβάλ φέτος, πολύ κόσμο έχει, και πια άσχετο κόσμο». «Άσε, άσε, έγινε της μόδας, έγινε mainstream» (ήχος κινητού). «Ναι, χρυσό μου είμαστε στην αίθουσα Σταύρος Τόρνης (!)». Οι «εναλλακτικοί» αυτοί θεατές συνέχισαν την κουβέντα τους για τον αμαραλισμό του Γάλλου σκηνοθέτη Τακεσί Κιτανό (!) και τη σημερινή ταινία της τελετής λήξης του Ιταλού (!) Τζιμ Σέρνταν. Η οποία φέρει τον τίτλο *In America*, ακριβώς για να εκφράσει την καταγωγή και την ιδιαίτερη πολιτισμική ταυτότητα του σκηνοθέτη.

• Πριν από την ταινία θα προηγηθεί η τελετή απονομής Βραβείων. Όσοι δηλώνουν αλλεργικοί στις πολυπληθείς δημόσιες εκδηλώσεις, καλύτερα να απομακρυνθούν από την ευρύτερη περιοχή της Πλατείας Αριστοτέλους ή να μπουν εγκαίρως στο Ολύμπιον, μια και ο Δήμος Θεσσαλονίκης έχει προγραμματίσει την καθιερωμένη ετήσια συναυλία (κάθε χρόνο και πιο ωρίς) «Γιορτή των Αγγέλων», αποφασισμένος να σπάσει την καθημερινότητα των κατοίκων της Θεσσαλονίκης με το χαρμόσυνο μήνυμα των Χριστουγέννων. Θα πάρουν χαμπάρι και οι ξένοι...

• Πάντως κάποιοι σινεφίλ πιο απαιδευτοί και λιγότερο «εναλλακτικοί» έδωσαν εμπνευσμένα ένα κλειδί για την ερμηνεία του έργου *Sheepoor* του Μάικλ Σνόου που προβάλλεται στην τηλεοπτική οθόνη της Αποθήκης Γ. Μπορεί λέει ο Σνόου να επηρεάστηκε από το Χάρρυ Κλυνν που υποδύομενος τον Τραμπάκουλα στην ταινία του *Αλαλούμ* (1980), ανάμεσα στις άλλες εμμονές του μετρούσε τα πρόβατα στην τηλεόραση για να μην του φύγει κανένα από το μέτρημα.

Χάρης: Πάλης ξεκίνημα, νέοι αγώνες, οδηγός της ελπίδας... Θεός, Τρνές. Όχι άλλα δάκρυα, ανοίξε τα ταμεία, λευτεριάς λίπασμα...

• Στην προβολή της ταινίας *Καλημέρα Νύχτα* του κομαντάντε Μάρκου Μπελόνους, ένας σινεφίλ αποφάσισε να επιδείξει την εναλλακτικότητα του πουλώντας το προφίλ του προβληματισμένου πολιτικού θεατή: «Γιατί ο Μάρκο Μπελόνιο αποφάσισε να κάνει ταινία με θέμα τη δολοφονία του Άλντο Μόρο;», ρώτησε στο τέλος της προβολής την πρωταγωνίστρια. «Είμαι κάποια στενή σχέση με τις Ερυθρές Ταξιαρχίες».

• Ακόμα και οι μεταφραστές αποδεικνύουν την εναλλακτικότητά τους και επεμβαίνουν στα λόγια των εκάστοτε ομιλητών. Έτσι όταν ο Ολλανδός σκηνοθέτης της *Συνέντευξης* Βαν Χοχ δήλωσε πως πρέπει να απολογηθεί για τη στάση της Ολλανδίας στο βαλκανικό ζήτημα αφού δεν επενέβη νωρίτερα για να παρεμποδίσει τη σφαγή, η μεταφράστρια απέδωσε στα ελληνικά πως ο Βαν Χοχ λυπάται που σφάχτηκαν οι Σέρβοι και οι Κροάτες μεταξύ τους. Μεταξύ μας Μεταξά...

• Η ΕΡΤ έδωσε και αυτή τη συνέντευξη της το πρωινό της Παρασκευής, σε ένα πιο ήρεμο κλίμα. Ίσως ακριβώς επειδή ανέφερε και πάλι νούμερα και στατιστικά στοιχεία για την συνεισφορά της Ελληνικής Ραδιοτηλεόρασης στην ελληνική Κινηματογραφία, ανώδυνα λόγια που δεν θίγουν και κανένα, τουλάχιστον στο πρώτο επίπεδο. Έπεα περδόντα.

• Τα λόγια μπορεί να πετάνε, αλλά υποτίθεται πως τα γραπτά μένουν. Τότε γιατί όλα λέω μου φαίνονται τόσο εφήμερα και θα περάσουν στα αζήτητα μόλις τελειώσει το Φεστιβάλ;

Πάλης
gkely_mademi@yahoo.gr

OLYMPION RENAULT	cine PAVLOS ZANNAS	cine JOHN CASSAVETES	cine STAVROS TORNES	cine FRIDA LIAPPA	cine TONIA MARKETAKI
21:00 TELETI ANONIMHΣ BRABEION AWARDS CEREMONY	14:30 - NH International Selection BAGIA ANAZA NAFAS - E AMEEGH - 86' Parviz SHAHBAZI Iran/2003 O.V. Farsi/English subtitles	11:00 - Joao Cesar Monteiro Tribute ANAMINHEZ APO TO KIPINO STITI RECORDACAO DA CASA AMARELA - 120' Portugal/1989 O.V. Portuguese/English subtitles	11:00 O ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ WONG KAR WAI CHRISTOPHER DOYLE BA ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥΣ ΠΡΟΕΚΚΛΗΜΕΝΟΥΣ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΙΝΟ ΣΕ ΜΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΣΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ	11:00 - Stars of the steppe TO KOSTOYMI SHIK - 92' Bakhtar KHUDYONAZAROV Russia, Germany/2002 O.V. Russian/English subtitles	13:00 - Nikos Panayiotopoulos Retro TA XROMATA TIS IPHLOS TA CHROMATA TIS IPHLOS - 120' Greece/1974 O.V. Greek/French subtitles
2003: The Landmarks IN AMERICA - 103' Jim SHERIDAN Ireland, UK/2002 O.V. English	17:00 - NH International Selection ΦΟΝΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ IDENTITY KILLS - 82' Soren VOIGT Germany/2003 O.V. German/English subtitles	13:00 - NH International Selection ΧΟΡΙΣ ΤΟΝ ΟΤΑΡ SINCE OTAR LEFT - 102' Julie BERTUCCELLI France/2003 O.V. French/English subtitles	13:30 - Olar Iosseliani Retro ΘΥΛΑΓΟΡΗ GIORGIOBISTE - 100' Georgia/1967 O.V. Russian/French subtitles	13:00 - Treasures of the French Cinematheque ANATAXAN ANATAXAN - 92' Josef VON STERNBERG USA/1953 O.V. English/French subtitles	15:30 - Greek Films 2003 METAMORFOSMENI GYNAIKA METAMORFOSMENI GYNAIKA - 77' Costas ARISTOPOULOS Greece/2003 O.V. Greek
	19:30 - NH International Selection EXTRAND - 87' Santiago LOZA Argentina/2002 O.V. Spanish/French subtitles	15:30 - NH Spotlight: Shinya Tsukamoto O ΣΙΔΕΡΕΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ TETSUO - 67' Shinya TSUKAMOTO Japan/1989 O.V. Japanese/English subtitles	15:30 - Wong Kar-Wai Retro ΕΡΩΤΙΚΗ ΕΠΙΘΥΜΙΑ HUA YANG NIAN HUA - 98' China, France/2000 O.V. Cantonese/English subtitles	15:30 - International Competition ΕΓΝΟΣ ΧΟΡΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ MATRUBHOOMI - 99' Manish JHA France, India/2003 O.V. Hindi/English subtitles	18:00 - Greek Films 2003 TRIA POU LAKIA KATHONDE - 92' Nikolas SPANOS Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles
	22:00 - NH International Selection H ΚΟΥΚΟΥΒΑΓΙΑ FUKURO - 119' Kaneto SHINDO Japan/2003 O.V. Japanese/English subtitles	18:00 - NH International Selection PAZA RAJA - 112' Jacques DOILLON France/2003 O.V. French, Moroccan/English subtitles	18:00 - Olar Iosseliani Retro ΕΞΕ ΤΕΡΑ, ΓΑΥΚΙΑ ΣΤΕΡΙΑ ADIEU, PLANCHER DES VACHES 1 - 118' France, Switzerland, Italy/1999 O.V. French/English subtitles	18:00 - 2003: The Landmarks LAST LIFE IN THE UNIVERSE - 122' Pen-ek RATANARUANG Thailand, Japan/2003 O.V. Thai, Japanese, English/English subtitles	20:30 - Greek Films 2003 O BEATIFINEZ I THEATRINES - 100' Panayiotis PORTOKALAKIS Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles
	00:00 - NH International Selection ΚΑΛΙΔΟΡΕΖΑΤΕ ΣΤΗ ΣΑΓΚΗ MUDOI SHANGHAI - 86' Andrew CHENG China/2003 O.V. Chinese/English subtitles	20:30 - NH Spotlight: Shinya Tsukamoto ΜΠΑΛΕΤΟ ΜΕ ΣΦΑΙΡΕΣ BULLET BALLET - 97' Daitori MATANIC Japan/1998 O.V. Japanese/English subtitles	20:30 - Balkan Survey DPAIA NEKPA KOPITZIA FINE MRITVE DUEVOJKE - 77' Daitori MATANIC Croatia/2002 O.V. Croatian/English subtitles	20:30 - Stars of the steppe H MAIMOV MAIMIL - 97' Aktan ABOYKALIKOV Kyrgyzstan, France, Japan/2001 O.V. Russian, Kyrgyzian/English subtitles	23:00 - Nikos Panayiotopoulos Retro BEAUTIFUL PEOPLE BEAUTIFUL PEOPLE - 105' Greece/2001 O.V. Greek, English/French subtitles
		23:00 - NH International Selection ΠΑΛΙΟΙ ΠΟΛΗΡΟΙ ΚΑΙΡΟΙ POLISSONS ET GALIPETTES - 69' Michel RELIAC France/2002 O.V. French intertitles/English subtitles	23:00 - Joao Cesar Monteiro Tribute ΣΤΟΝ ΑΦΡΟ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ A FLOR DO MAR - 121' Portugal/1986 O.V. Portuguese/English subtitles	23:00 - International Competition ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΙΑ ΜΑΖ ELLE EST DES NOTRES - 100' Siegrid ALNOY France/2002 O.V. French/English subtitles	

ΑΠΟΝΟΜΗ ΠΑΡΑΛΛΗΛΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ 30/11 ΣΤΙΣ 12:00
ΣΤΗΝ ΑΠΟΘΗΚΗ Γ'
Η ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΚΡΙΤΙΚΩΝ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΒΡΑΒΕΥΕΙ ΤΗΝ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΕΛ-
ΛΗΝΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

& ΑΜΕΣΩΣ ΜΕΤΑ:

ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΟΙΝΟΥ DEWAR'S
ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΟΙΝΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΞΕΝΗ ΤΑΙΝΙΑ ΤΟΥ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙ
Ο ΜΙΧΑΗΛΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ
ΘΑ ΑΠΟΝΕΙΜΕΙ Ο ΗΘΟΠΙΟΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΟΣ

ΜΕΤΑ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ
ΜΕΙΝΕΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΡΑΣΙ !!!

Συνάντηση του Θόδωρου Αγγελόπουλου με το κοινό

Συνάντηση του Θόδωρου Αγγελόπουλου με το κοινό πραγματοποιήθηκε χθες στις 14:30 το μεσημέρι στην ασφυκτικά γεμάτη αίθουσα Παύλος Ζάννας. Στη συνάντηση με θέμα το παρόν και το μέλλον του κινηματογράφου, το σκηνοθέτη παρουσίασε ο Μιχάλης Δημόπουλος. Η συζήτηση αναλύθηκε σε ερωτήσεις γύρω από το έργο του Θ. Αγγελόπουλου, ενώ λίγο μόνο πριν το τέλος ο σκηνοθέτης αναφέρθηκε στο μέλλον του ελληνικού κινηματογράφου: «Η δική μας γενιά, που ονομάστηκε Νέος Ελληνικός Κινηματογράφος και ήθελε να έρθει σε ρήξη με το παρελθόν ως προς το περιεχόμενο και τη γλώσσα, έπεσε σε δύσκολη εποχή. Αν αυτό γινόταν πριν 10 χρόνια, θα είχε άλλη τύχη. Άργησε να φτάσει. Γιατί μετά η τηλεόραση διέλυσε τα πάντα. Το μέλλον είναι σε μια τελείως νέα γενιά. Αυτή πρέπει να χαράζει νέα πορεία και να έρθει ίσως σε ρήξη με το παρελθόν αλλά όχι με την ουσία».

Στην ταινία με τίτλο *Το τρίτο φτερό*, που επρόκειτο να κάνει, ο Θ. Αγγελόπουλος ανέφερε ότι τελικά είναι πολύ δύσκολο να πραγματοποιηθεί ακόμα, εφόσον τα γυρίσματά της πρέπει να γίνουν σε επτά χώρες και τρεις ηπείρους. Η επόμενη σκέψη του είναι μια ταινία για την τουρκοκυπριακή και ελληνοκυπριακή κοινότητα στη νεκρή ζώνη με τους Χάρβεϊ Καϊτέλ, Μισέλ Φάιφερ, Ελίας Κότεας. Σχετικά με τον κινηματογράφο του Ιράν και της Ασίας γενικότερα, ο Θ. Αγγελόπουλος παρατήρησε: «Ο κινηματογράφος από αυτές τις χώρες κουβαλάει παιδαγωγικές αλήθειες. Ό,τι έρχεται από αυτές τις χώρες αφορά τη γη και αλήθειες πολλών ανθρώπων. Εμείς έχουμε ξεχάσει τι είναι η απλότητα. Η αλήθεια τους και μια ποίηση που γεννιέται ανεξάρτητα από το τίποτα με εντυπωσιάζει».

Ρεπορτάζ: Όλγα Κοζάκη

Το 44ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης συνεχίζεται για τους κατόχους της CINEKARTA F

ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT

Δευτέρα 1 Δεκεμβρίου 2003

18.00	PASTORALI / ΠΑΣΤΟΡΑΛΕ του Otar Iosseliani	100'
20.30	CHONG QING SEN LIN / ΤΟ ΔΑΣΟΣ ΤΟΥ CHUNG LIN του Wong Kar-wai	97'
23.00	LES CORPS IMPATIENTS / ΑΝΥΠΟΜΟΝΑ ΚΟΡΜΙΑ του Xavier Giannoli	94'

Τρίτη 2 Δεκεμβρίου 2003

18.00	ADIEU, PLANCHER DES VACHES! / ΕΧΕ ΓΕΙΑ, ΓΛΥΚΙΑ ΣΤΕΡΙΑ! του Otar Iosseliani	117'
20.30	DONG XIE XI DU / ΣΤΑΧΤΕΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ του Wong Kar-wai	100'
23.00	KHAMOSH PANI / ΑΜΙΛΗΤΟ ΝΕΡΟ της Sabiha Sumar	99'

Τετάρτη 3 Δεκεμβρίου 2003

18.00	LUNDI MATIN / ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΙ του Otar Iosseliani	120'
20.30	CHUN GUANG ZHA XIE / ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΙ ΜΑΖΙ του Wong Kar-wai	97'
23.00	SA-LIN-EUI-CHU-EOK / ΜΝΗΜΕΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ του Bong Joon-ho	127'

Πέμπτη 4 Δεκεμβρίου 2003

18.00	MALENKIE LYUDI / ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΑΚΙΑ του Nariman Turebayev	85'
20.30	HUA YANG NIAN HUA / ΕΡΩΤΙΚΗ ΕΠΙΘΥΜΙΑ του Wong Kar-wai	98'
23.00	DANEHAYE RIZE BARF / ΜΙΚΡΕΣ ΝΙΦΑΔΕΣ του Alireza Amini	80'

ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ

Δευτέρα 1 Δεκεμβρίου 2003

17.00	IKHO SHASHVI MGALOBELI / ΗΤΑΝ ΕΝΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ ΚΟΤΣΥΦΑΣ του Otar Iosseliani	82'
19.00	NIKI & FLO / Ο ΝΙΚΙ ΚΑΙ Ο ΦΛΟ του Lucian Pintilie	90'
21.00	BRATAN / Ο ΜΙΚΡΟΣ ΑΔΕΛΦΟΣ του Bakhtiyar Khudoinazarov	100'
23.00	ANTES QUE O TEMPO MUDE / ΠΡΙΝ ΑΛΛΑΞΟΥΝ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ του Luis Fonseca	94'

Τρίτη 2 Δεκεμβρίου 2003

17.00	KOSH BA KOSH / ΜΟΝΑ ΚΑΙ ΖΥΓΑ του Bakhtiyar Khudoinazarov	90'
19.00	DEVCATKO / ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ του Benjamin Tucek	83'
21.00	MATRUBHOOMI / ΕΘΝΟΣ ΧΩΡΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ του Manish Jha	98'
23.00	AS BODAS DE DEUS / ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ του Joao Cesar Monteiro	150'

Τετάρτη 3 Δεκεμβρίου 2003

17.00	KOZYMNIN KARAZY / Η ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΕΝΟΣ ΝΕΑΡΟΥ ΑΚΟΡΝΤΕΟΝΙΣΤΑ του Satybaldy Narimbetov	90'
19.00	RECORDACOES DA CASA AMARELA / ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΙΤΡΙΝΟ ΣΠΙΤΙ του Joao Cesar Monteiro	120'
21.00	ELLE EST DES NOTRES / ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΙΑ ΜΑΣ της Siegrid Alnoy	100'
23.00	QUAN / Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ του Serik Aprymov	78'

Πέμπτη 4 Δεκεμβρίου 2003

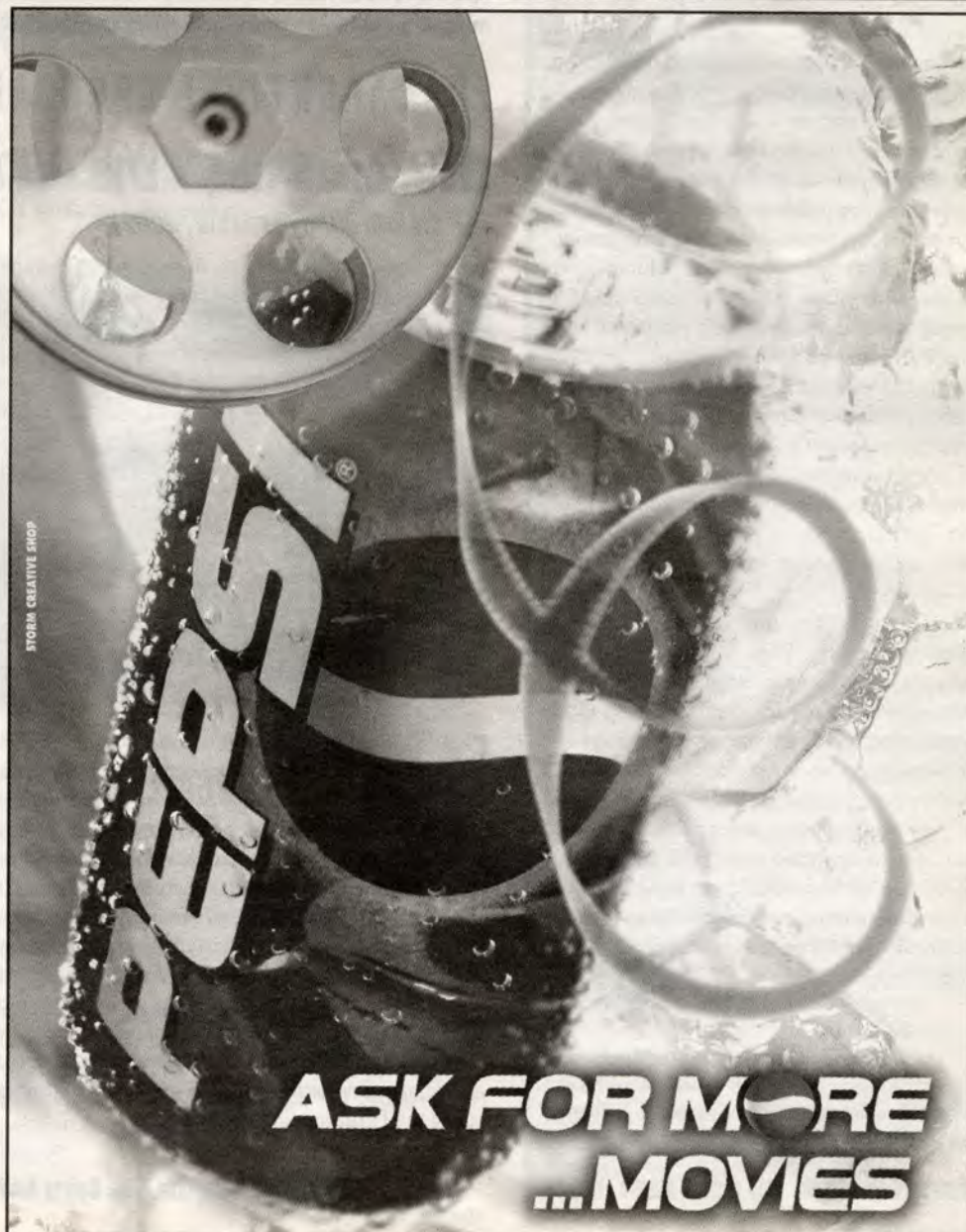
17.00	MESTO NA SEROJ TREUGOLKE / Η ΖΩΗ ΘΕΛΕΙ ΘΑΡΡΟΣ του Ermek Shinarbaev	82'
19.00	ANTES QUE O TEMPO MUDE / ΠΡΙΝ ΑΛΛΑΞΟΥΝ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ του Luis Fonseca	94'
21.00	KARDIOGRAMMA / ΚΑΡΔΙΟΓΡΑΦΗΜΑ του Dareshan Omirbaev	73'
23.00	DUO LUO TIAN SHI / ΧΑΜΕΝΟΙ ΑΓΓΕΛΟΙ του Wong Kar-wai	96'

Dewar's

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ	Α' ΠΡΩΒ	Β' ΠΡΩΒ	ΤΕΛΙΚΗ
ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ			
1. Το τελευταίο τρένο	3,463	3,603	3,533
2. Ανυπόμονα κορμιά	3,768	3,579	3,673
3. Τα ανθρωπάκια	3,693	3,279	3,486
4. Το δώρο	3,354	3,400	3,377
5. Σχεδόν νεκρή	3,468	3,230	3,349
6. Μικρές νιφάδες	3,780	4,123	3,951
7. Η Άννα και οι άλλοι	3,365	3,296	3,330
8. Πριν αλλάξουν τα πράγματα	2,511	2,754	2,633
9. Κοριτσάκι	3,645	3,548	3,596
10. The brown bunny	2,979		
11. Είναι δικιά μας	3,118		
12. Έθνος χωρίς γυναίκες	4,452		
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2003			
1. Οξυγόνο	3,130	3,304	3,217
2. Η Λίζα και όλοι οι άλλοι	3,509	3,826	3,668
3. Ο χάρος βγήκε παγανιά	3,558	3,324	3,441
4. Οι γενναίοι της Σαμοθράκης	4,351	4,379	4,365
5. Μάτια από νύχτα	4,056	4,392	4,224
6. Σπιρτόκουτο	3,588	3,938	3,763
7. Καλαμπουρ	4,152	4,496	4,324
8. Πολιτική κουζίνα	4,555	4,714	4,634
9. Όλο το βάρος του κόσμου	3,427	4,074	3,427
10. Η τρίτη νύχτα	3,365	3,372	3,369
11. Μην περνάς, ανάβει κόκκινο	3,351	2,854	3,103
12. Ένα τραγούδι δεν φτάνει	4,371	4,284	4,328
13. Κόκκινη Πέμψη	3,569	3,760	3,665
14. Όταν χορεύουμε μαζί...	3,592	4,273	3,932
15. Βαρέα ανθυγιεινά	4,042	4,325	4,184
16. Στο χάνι	4,169	4,366	4,267
17. Γαμήλια νάρκη	4,410	4,380	4,395
18. Μια υπέροχη μέρα	3,591	3,519	3,555
19. Κλαις;	4,083	3,689	3,886
20. Να μ'αγαπάς	4,223	4,403	4,313
21. Τρία πουλάκια κάθονται	4,107		
22. Οι θεατρίνες	3,535		
23. Μεταμφιεσμένη γυναίκα			

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ DEWAR'S απονέμεται σε μια ελληνική ταινία μυθοπλασίας, ελληνικής παραγωγής, που προβάλεται στο 44ο Φεστιβάλ στο πλαίσιο του προγράμματος «Ελληνικός Κινηματογράφος 2003». Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλεται στο πλαίσιο του Διεθνούς Διαγωνιστικού. Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω.

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ
ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗΣ

Αναταχάν Anatahan

του Josef von Sternberg (ΗΠΑ, 1953)

Η τελευταία ταινία του Στέρνμπεργκ γυρίστηκε σε ιαπωνικό στούντιο και βασιζόταν σε αληθινό περιστατικό: Ιάπωνες ναυτικοί, επιζήσαντες ενός βομβαρδισμού, ζουν περιμένοντας έναν υποτιθέμενο εκδρό εδώ και επτά χρόνια· ανάμεσά τους, και μια γυναίκα. Και πάλι, ο υπόγειος και ανεξέλεγκτος κόσμος του πάθους, οι παρορμήσεις, η επιστροφή στις ρίζες, ο άνθρωπος όπως τον ξεγυμνώνει ένας Sternberg που, προδομένος από τη Marlene του, χρειάστηκε να «πιάσει πάτο» πριν ανακάμψει ως ένας μηδενιστής για τον οποίο μόνο η απίστευτη εικαστική ομορφιά μιας ταινίας δικαιολογεί πια το ενδιαφέρον κάποιου για τον κινηματογράφο· ένας Sternberg που θα γράψει στα απομνημονεύματά του (αφού στο μεταξύ ανακάλυψε εγκαταλείποντας το Χόλιγουντ): «Το γύρισμα μιας ταινίας ήταν απλώς το επάγγελμά μου· όχι η εμμονή μου». Τίποτα δε μας υποχρεώνει να τον πιστέψουμε...

Θα μας έπαιρνε πολλή ώρα για να εξιστορήσουμε πώς μια υπέροχη νιτράτη κόπια κοιμήθηκε έναν ύπνο που παραλίγο ν' αποβεί μοιραίος, αν, με αφορμή την αναπαραγωγή της για λόγους ασφαλείας, δεν αποδεικνυόταν τελικά πως επρόκειτο για μια κόπια που χρονολογούνταν πριν το 1958· δηλαδή, προτού ξεκινήσουν οι διαδικασίες νέου μοντάζ της ταινίας, πρώτα από τον ίδιο τον Sternberg (που προσπάθησε με τα περιορισμένα του μέσα να την αλλάξει για να της εξασφαλίσει -μάταια- μεγαλύτερη επιτυχία) κι ύστερα από τη χήρα του που έφτασε μέχρι του σημείου να προσαρμόσει το αρνητικό του 1953 στη μέτρια εκδοχή του 1958... Ιδιόζουσα περίπτωση, όπου οι διαδικασίες συντήρησης μιας ταινίας συμπιέτουν τελικά με την αποκατάσταση του χαμένου πρωτοτύπου...

Bernard Benoliel, Serge Toubiana

Ο Serge Toubiana είναι ο νέος Διευθυντής της Γαλλικής Ταυνοθήκης.

Ο Bernard Benoliel είναι Υπεύθυνος του Τμήματος Πολιτιστικών Ανταλλαγών της Ταυνοθήκης.

Σάββατο 29 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάπη, 13:00

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ 4

T A I N I A Π Η Ξ Η Σ

In America

του Jim Sheridan (Ιρλανδία/Μ. Βρετανία, 2002)

Μετατρέποντας μια τυπική ιστορία Ιρλανδών μεταναστών στη Νέα Υόρκη σε μια συγκλονιστική ανθρώπινη τραγωδία και μιλώντας με τον καθηλωτικό τρόπο για τις αναμνήσεις, τα μυστικά, την αγάπη και τις απώλειες της ανθρώπινης ψυχής, ο Τζιμ Σέρινταν μας δίνει την πιο προσωπική ταινία της καριέρας του. Επιστρέφοντας στις μνήμες της παιδικής του ηλικίας, ο σκηνοθέτης συνεργάζεται στο σενάριο με τις κόρες του Ναόμι και Κίρστεν Σέρινταν για να αφηγηθεί την ιστορία ενός ζευγαριού Ιρλανδών, που μαζί με τις δύο κόρες τους, την 11χρονη ευφυή Κρίστι και τη μικρότερη αδελφή της Άριελ, φτάνουν στην Αμερική της δεκαετίας του '80 για να κάνουν μια καινούρια αρχή. Για τους δυο γονείς η Αμερική προσφέρει ελπίδα αλλά έχει και πολλούς κινδύνους, ενώ για τα κορίτσια ο νέος τόπος αντιπροσωπεύει κάτι το μαγικό, όπου όλα μπορούν να συμβούν. Χωρίς χρήματα και έχοντας να αντιμετωπίσουν το νέο μέλλον, μετακομίζουν σε μια νεοϋορκέζικη πολυκατοικία που μένουν junkies, drug queens και πλήθος εκκεντρικών χαρακτήρων. Ανάμεσα τους, είναι και ο Ματέο, ένας μυστήριος γείτονας, που θα γίνει απρόσμενος σύμμαχος τους στην προσπάθεια να βρουν ένα καινούριο τόπο ονείρων. Ειπωμένη μέσα από την παιδική ματιά των δύο μικρών πρωταγωνιστριών του, η ταινία αποτελεί σύμφωνα με τον Σέρινταν «ένα ποίημα αγάπης για τη γυναίκα μου και τα παιδιά μου». Ένα ποίημα γυρισμένο με μαγικό ρεαλισμό, όπου στιγμές τραγωδίας και θριάμβου ποτίζονται με γλυκόπικρο χιούμορ, αποφεύγοντας ενσυνείδητα το μελό αλλά και το πολιτικό σχόλιο για την οικονομική απελπισία των μεταναστών. Η απελπισία για τους ήρωες του *In America* είναι συναισθηματική. Είναι η απελπισία των ανθρώπων που ξένοι σε ένα ξένο τόπο νιώθουν ότι δεν μπορούν να προστατεύσουν αυτούς που αγαπούν και να τους χαρίσουν ένα καλύτερο μέλλον. Η απάντηση στην αβεβαιότητα, το ψυχολογικό α-

Ένα ποίημα γυρισμένο με μαγικό ρεαλισμό, όπου στιγμές τραγωδίας και θριάμβου ποτίζονται με γλυκόπικρο χιούμορ, αποφεύγοντας ενσυνείδητα το μελό αλλά και το πολιτικό σχόλιο για την οικονομική απελπισία των μεταναστών.

διέξοδο και τον πόνο που νιώθουν είναι φυσικά η αγάπη. Στις τρυφερές σιωπές τους και τις χαοτικές εντάσεις τους, αυτή είναι η μόνη δύναμη που μπορεί να αλλάξει τα πάντα. Από αυτή τη θέση πηγάζει και το θαύμα και η αισιοδοξία της ταινίας, στην καρδιά της οποίας βρίσκονται οι εκπληκτικές ερμηνείες όλων των ηθοποιών της. Το φιλμ ήταν υποψήφιο για βραβείο καλύτερης ταινίας, α' ανδρικού και α' γυναικείου ρόλου στα British Independent Film Awards 2002.

Τζ. Π.

Σάββατο 29 Νοεμβρίου, OLYMPION RENAULT, 21:00

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Είναι δικιά μας / Elle est des notres

της Siegrid Alnoy (Γαλλία, 2002)

Είναι η ιστορία μιας γυναίκας που φοβάται να ζήσει. Η ιστορία μιας γυναίκας που πιστεύει ότι ο κόσμος αγνοεί την ύπαρξη της. Συνήθως η εύκολη λύση είναι να παραιτηθείς και να κλειστείς στον εαυτό σου. Άθελά σου έχεις πιστέψει ότι δεν αξίζει αρκετά ώστε να σε γνωρίσουν και να σε αγαπήσουν οι άλλοι. Όλα όμως είναι στο μυαλό σου. Η λύση υπάρχει, αρκεί να την βρεις. Η Κριστίν, η ηρωίδα της ταινίας, τα καταφέρνει. Αποφασίζει να γίνει κάποια άλλη, η Πατρίσια. Η Πατρίσια είναι η προϊστάμενη της στο γραφείο, μια γυναίκα κοινωνική και ευχάριστη. Η Κριστίν, που νιώθει αδύναμη να αντιμετωπίσει τον κόσμο όπως είναι προσπαθεί απεγνωσμένα να αναπτύξει επικοινωνία και φιλία με την Πατρίσια. Η λύση για να βγει από το προσωπικό της αδιέξοδο έρχεται τελείως αναπάντεχα, όπως πάντα άλλωστε. Ένα ασήμαντο περιστατικό που συμβαίνει στο κολυμβητήριο όπου γυμνάζονται, προκαλεί το θυμό της Κριστίν η οποία χτυπά με τον πυροσβεστήρα την Πατρίσια και την σκοτώνει.

Έθνος χωρίς γυναίκες / Matrubhoomi

του Manish Jha (Ινδία, 2003)

Η ιστορία τοποθετείται σε ένα αγροτικό ινδικό χωριό και σε μια μελλοντική κοινωνία όπου οι γυναίκες είναι κυριολεκτικά ανύπαρκτες. Ως αποτέλεσμα αυτής της απουσίας, οι μοναδικοί άνδρες κάτοικοι εκτονώνονται μέσα από την πορνογραφία, την ομοφυλοφιλία και τη βία. Όταν αποκαλύπτεται πως στο χωριό υπάρχει μία και μόνο νεαρή κοπέλα, ένας πλούσιος πατέρας πέντε γιων την αγοράζει και την παντρεύει με όλους, οι οποίοι ασκούν ανά βάρδιες πάνω της τα συζυγικά τους δικαιώματα. Ο μόνος που της φέρεται ανθρώπινα είναι ο νεότερος αδελφός, για να προκαλέσει το μίσος της οικογένειας και να δολοφονηθεί άγρια από τον μεγαλύτερο αδελφό. Ανυπεράσπιστη και ανήμπορη να δραπετεύσει από τον εφιάλτη που ζει, η νεαρή κοπέλα αφού υποστεί ταπεινώσεις και αλλεπάλληλους βιασμούς, θα μείνει έγκυος. Η διεκδίκηση της πατρότητας του μωρού απ' όλους τους άρρενες της περιοχής θα οδηγήσει σε έναν αιματηρό εμφύλιο ανάμεσα στην ελίτ και τις χαμηλές κάστες.

Σάββατο 29 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάπη, 23:00

Σάββατο 29 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάπη, 15:30

Μια οικογενειακή υπόθεση με αληθινές ηρωίδες

Benjamin Tucek, σκηνοθέτης της ταινίας Κορτσάκι

Τι είναι το Κορτσάκι;

Είναι μια "μικρή" ταινία από μια μικρή χώρα. Είναι η ιστορία ενός 17χρονου κοριτσιού και της μητέρας της. Η ταινία μοιάζει να διαπραγματεύεται την ιστορία ενός προσώπου, γιατί και οι δύο γυναίκες αναζητούν την αγάπη και την ευτυχία, αλλά σε λάθος μέρος.

Ποιο είναι το λάθος μέρος;

Η Πράγα, αν και αυτό παραμένει λίγο ασαφές στην ταινία. Θα μπορούσε να είναι μια οποιαδήποτε μοντέρνα πόλη σε οποιοδήποτε μέρος του κόσμου. Η ιστορία, εξάλλου, δεν είναι τόσο ρεαλιστική γιατί ανέμειξα στοιχεία από τη ζωή της ετεροθαλούς αδελφής μου, της κοπέλας μου και της πρωταγωνίστριας, της Dorota. Είναι μυθοπλασία. Βλέπουμε τα όνειρα του κοριτσιού, τον εσωτερικό της κόσμο, αλλά και την καθημερινότητά της.

Δύσκολη η αναζήτηση της ευτυχίας;

Όλοι ψάχνουν κάτι περισσότερο από αυτό που έχουν. Η μητέρα της ταινίας είναι μόνη, ο άντρας της έχει εξαφανιστεί. Η κόρη της είναι επίσης μόνη, δεν γνώρισε ποτέ τον πατέρα της και όλα τα αγόρια που συναντάει είναι τεμπέληδες, ανόητοι. Αναζητεί φίλο, πατέρα και εραστή σε ένα και μοναδικό πρόσωπο.

Καταλαβαίνουμε από την ταινία ότι το κορίτσι ίσως τελικά είναι ερωτευμένο με τον πατέρα που ποτέ δεν γνώρισε...

Η ταινία αφήνει ανοιχτό ένα θέμα. Υπάρχει ένας άντρας στην ταινία, ο οποίος θα μπορούσε να είναι ο πατέρας ή ο εραστής της...

Γιατί θέλησες να κάνεις αυτήν την ταινία;

Μεγάλωσα με τον αδελφό μου -ο οποίος είναι ο παραγωγός της ταινίας- στο μέρος της πόλης όπου γυρίστηκε το φιλμ. Ο διευθυντής φωτογραφίας της ταινίας ήταν γείτονάς μας. Ξέραμε καλά και οι τρεις μας την περιοχή, αλλά και τα προβλήματα που υπήρχαν στις διαλυμένες οικογένειες που ζούσαν εκεί. Όταν ανακάλυψα ένα κρύφο ημερολόγιο της ετεροθαλούς αδελφής μου, το διάβασα και θέλησα να κάνω την ταινία. Θα μπορούσε να είναι η ιστορία κάθε μοναχικής μητέρας και της κόρης της.

Καλύτερα φόνισσα παρά φάντασμα...

Siegrid Alnoy, σκηνοθέτις της ταινίας Είναι δικιά μας

Ποιοι είμαστε όλοι εμείς, όπου μαζί μας έρχεται η Κριστίν, η πρωταγωνίστρια της ταινίας;

Η ταινία δείχνει τον κόσμο μας, σαν ένα σύμπαν "δολοφόνων". Εσύ, εγώ, όλοι μας. Θα με ρωτήσετε, τώρα, ποιαν "σκοτώνουμε", αφού στην ουσία δεν διαπράττουμε κανένα έγκλημα. Σκοτώνουμε, όμως, το δυνατό, αυτό που θα μπορούσε να σπάσει ή να αλλάξει τα πράγματα. Ο άνθρωπος γεννήθηκε για να υπάρξει ένα νέο ξεκίνημα. Σκοτώνοντας, λοιπόν, αναπαράγουμε την κακή ζωή. Η Κριστίν θέλει να συμμεριστεί τις αξίες του κόσμου μας, που μοιάζει με φυλακή, ελπίζοντας να κερδίσει μια θέση σε αυτόν. Αλλά θα καταλάβει ότι η κυρίαρχη αξία αυτού του κόσμου δεν είναι πλέον η Αγάπη, στην οποία αναγνωρίζεις τον εαυτό σου και τους άλλους, αλλά ο "φόνος", μια μαύρη εικόνα. Η Κριστίν είναι, σύμφωνα με την ερμηνεία του Ντοστογιέφσκι, μια "ηλίθια", η οποία θα κάνει στην κυριολεξία, τελικά, ένα φόνο. Κατά πάσα πιθανότητα, ενώ διέπραξε αυτό το φόνο, ο κόσμος θα της ανοίξει την αγκαλιά του, θα την δεχτεί και θα την αθωώσει. Από εκείνη τη στιγμή λοιπόν, μας μοιάζει τόσο πολύ, που δεν μπορείς να την αποκαλέσεις δολοφόνο, γιατί διαφορετικά θα ήμασταν δολοφόνοι και όλοι εμείς.

Το καθημερινό μας "έγκλημα" είναι η αναπαραγωγή λανθασμένων προτύπων και τρόπων ζωής;

Ναι, γιατί από τη στιγμή που η Κριστίν θα γίνει ένα φάντασμα όπως όλοι οι άλλοι, θα πιστεύει πάντα ότι ένας άνθρωπος για να ζήσει θα πρέπει να είναι υπερδραστήριος, καταναλωτικός και ηδονιστής. Αυτοί οι "φόνοι" συλλογικής αδιαφορίας, πραγματικά, σκοτώνουν.

Μεταξύ αυτών των συλλογικών "εγκλημάτων" θα μπορούσαμε να συμπεριλάβουμε και την έλλειψη επικοινωνίας, λόγω των υπέρμετρων φιλοδοξιών μας;

Ο φόνος στην ταινία είναι ένας φόνος εσωτερικός. Η φιλοδοξία σήμερα είναι, πλέον, υπόθεση αποκλειστικά κοινωνική και όχι προσωπική. Όταν διαπράττεις αυτόν το "φόνο" δεν έχεις μια σχέση με τους άλλους, δεν υπάρχει επικοινωνία, αλλά μόνο χρέη.

Πόσο εύκολο ήταν να βρεθούν τα χρήματα;

Αναζητούσαμε χρήματα επί ένα χρόνο. Η κυβέρνηση της Τσεχίας χρηματοδοτεί τις τέχες παραγωγές, αλλά τα χρήματα δεν αρκούσαν. Έπρεπε να στραφούμε και στην εμπορική τηλεόραση, ώστε να ολοκληρώσουμε το φιλμ.

Παρόλο που διηγείσαι μια τραγική ιστορία, δεν απαρνιέσαι το χιούμορ στην ταινία. Γιατί;

Μου αρέσει το χιούμορ, αλλά όχι εκείνο των αμερικάνικων blockbuster ταινιών. Προτιμώ το ήσυχο χιούμορ που γεννιέται από συγκεκριμένες καταστάσεις. Ήθελα, εξάλλου, να βρω ένα κορίτσι που να μην είναι επαγγελματίας ηθοποιός και που δεν θα υποκρίνονταν για τίποτα.

Πώς συνάντησες την Dorota;

Έψαχνα καιρό. Έκανα casting στην Πράγα, στη Στοκχόλμη και απέμειναν δύο μήνες για να αρχίσουν τα γυρίσματα. Πήγα στη Σλοβακία και εκεί, βρήκα καταρχήν τη μητέρα της ταινίας. Είδα, λοιπόν, μια ασπρόμαυρη φωτογραφία της Dorota στα 13 της, σε ένα μικρό πρακτορείο casting. Δεν είναι επαγγελματίας ηθοποιός αλλά μουσικός.

Συνέντευξη: Άρης Καβατζίκης

Dorota Nvotova, ηθοποιός

Πώς αισθάνθηκες όταν σου πρότεινε ο Benjamin τον κεντρικό ρόλο της Έμα;

Όταν διάβασα το σενάριο ενθουσιάστηκα και του ζητούσα συνεχώς να μου δώσει και άλλες σελίδες να διαβάσω. Βρήκα ομοιότητες με τη ζωή μου στην ταινία: μέχρι και ίδιες προτάσεις που έχω πει κι εγώ στο παρελθόν. Ούτε εγώ είχα συναντήσει το πατέρα μου μέχρι τα 17 μου χρόνια. Επίσης, στο πρόσωπο ενός άντρα αναζητούσα να βρω το φίλο, τον εραστή και τον πατέρα. Μιλήσαμε πολύ με τον Benjamin πριν αρχίσουν τα γυρίσματα και ένιωσα πολύ άνετα: έτσι, μπόρεσα να είμαι απόλυτα ο εαυτός μου. Του έλεγα συχνά πράγματα που ένιωθα και ίσως θα έλεγε η ηρωίδα.

Πόσο χρονών ήσουν όταν γυρίστηκε η ταινία;

19 χρονών, δηλαδή πολύ κοντά στην ηλικία της ηρωίδας. Τώρα είμαι 21 και πλέον παντρεμένη.

Το περιοδικό "Variety" κάνει λόγο για "παγωμένη" κινηματογράφηση και αναφέρει ότι η ηλεκτρονική μουσική του Gabriel Scotti παίζει καταλυτικό ρόλο στην ταινία. Συμφωνείτε με αυτό;

Δεν είναι η κινηματογράφηση ψυχρή αλλά τα ίδια τα πράγματα. Η οργανική μουσική, από την άλλη, με έκανε να δώσω εσωτερικότητα στην ταινία. Η μουσική έχει τη δυνατότητα να καταστήσει αισθητά όλα όσα δεν μπορείς να πεις. Μέσω της μουσικής δημιουργείται αλχημεία: κοιτάμε μεν από απόσταση, όμως η ταινία δεν μας ενδιαφέρει απλά αλλά μας εντάσσει κιόλας σε ένα πλαίσιο.

Γιατί επιλέξατε ένα μεγάλο μέρος της ταινίας να εκτυλίσσεται σε εργασιακά περιβάλλοντα;

Έχω δύο απαντήσεις σε αυτό. Το μέρος, όπου γυρίστηκε η ταινία, είναι ένα μείγμα ατόφιας φύσης και βιομηχανικού τοπίου. Ήθελα να χρησιμοποιήσω αυτό το "δίχασμένο" τοπίο στη σφαίρα του ορατού για να μιλήσω για την εμπειρία του να ζεις σε αυτό τον κόσμο που είναι και το θέμα της ταινίας. Από την άλλη, η εργασία είναι, πλέον, στο κέντρο κάθε κοινωνίας. Και ενώ θα έπρεπε κανονικά να μας κοινωνικοποιήσει, τελικά μας αρρωσταίνει ή μάλλον η ίδια είναι άρρωστη γιατί τυγχάνει κακομεταχείρισης από πλευράς μας. Δεν είναι στο χώρο της εργασίας όπου επιτυγχάνουμε, ουσιαστικά, το "γνώθεις αυτόν".

Γιατί η ηρωίδα φοράει πάντα κόκκινα ρούχα σε αυτούς τους χώρους;

Είναι παράδοξο, γιατί αυτή η ηρωίδα είναι πολύ διαφορετική σε σχέση με τις ηρωίδες των άλλων ταινιών. Το μόνο που θέλει είναι να χαθεί στο πλήθος και να μην αποτελεί σημείο αναφοράς μεταξύ των ανθρώπων, ωστόσο όμως παραδόξως με τα κόκκινα ρούχα που φοράει συνεχώς μοιάζει με έναν εμφανέστατο "λεκέ". Εξάλλου, το κόκκινο είναι το χρώμα της παιδικής ηλικίας, ενώ στην Ασία είναι το χρώμα της πίστης.

Δουλεύετε πάνω σε κάτι καινούργιο αυτή τη στιγμή;

Δουλεύω την προσαρμογή του έργου Φυλακή του Έντουαρντ Μποντ, όπου το θέμα είναι πολύ κοντά στο Είναι δικιά μας, αλλά με διαφορετική προσέγγιση. Ένας πατέρας σκοτώνει την κόρη για ένα φλιτζάνι τσάι, περνάει δέκα χρόνια στη φυλακή και όταν βγαίνει το μόνο που έχει να πει είναι "είμαι αθώος".

Συνέντευξη: Άρης Καβατζίκης

Είπαν για το Φεστιβάλ...

CELINA MURGA

σκηνοθέτις της ταινίας Η Άννα και οι άλλοι

Θέλω να δω οπωσδήποτε τις ελληνικές ταινίες γιατί στην Αργεντινή δεν έχω αυτή τη δυνατότητα. Έχω δει Αγγελόπουλο, αλλά όχι ταινίες νέων δημιουργών. Όταν πηγαίνω σε μια χώρα θέλω να έρχομαι σε επαφή με τον κινηματογράφο της. Όσο για την πόλη, λατρεύω την ομίχλη της.

LUIS FONSECA

σκηνοθέτης της ταινίας Πριν αλλάξουν τα πράγματα

Πολύ ενδιαφέρον πρόγραμμα. Πολύ ενδιαφέρον φεστιβάλ. Αφιέρωματα στον Iosselliani, στον Monteiro... Εκείνο, όμως, που μου έκανε εντύπωση είναι το γεγονός ότι είδα πολλούς νέους ανθρώπους να παρακολουθούν τις ταινίες. Αυτό, νομίζω, ότι είναι πολύ θετικό.

BENJAMIN TUCEK

σκηνοθέτης της ταινίας Κορτσάκι

Είναι ένα σπουδαίο και μεγάλο Φεστιβάλ, σε μια υπέροχη πόλη. Μου αρέσει πολύ ο Won Kar - και αφού, φέτος, υπάρχει το αφιέρωμα στη δουλειά του νιώθω τυχερός που θα ξαναδώ τις ταινίες του.

SIEGRID ALNOY

σκηνοθέτις της ταινίας Είναι δικιά μας

Χαίρομαι πολύ που θα ξαναδώ μερικές ταινίες του Michael Snow.

ALEXEI GERMAN Jr.

σκηνοθέτης της ταινίας Το τελευταίο τρένο

Εκπληκτική ατμόσφαιρα. Δεν υπάρχει πίεση και ο ανταγωνισμός που υπήρχε στο Φεστιβάλ της Βενετίας. Το πνεύμα είναι δημοκρατικό.

MICHELANGELO FRAMMARTINO
σκηνοθέτης της ταινίας Το δώρο

Είμαι απόλυτα ικανοποιημένος από τις ταινίες. Υπάρχουν, βέβαια, και ταινίες πολύ διαφορετικές από τη δική μου, από άποψη αισθητικής και στιλ. Θα μείνω πέντε ημέρες, ακριβώς γιατί θέλω να δω σινεμά. Έπειτα, υπάρχει και η προοπτική του Otar Iosselliani, τον οποίο εκτιμώ ιδιαίτερα.

BARBARA ALBERT

σκηνοθέτις της ταινίας Σχεδόν νεκρή

Το πρόγραμμα είναι πολύ ενδιαφέρον. Υπάρχουν ταινίες που συμμετείχαν και σε άλλα φεστιβάλ αλλά και πολλοί καινούργιοι τίτλοι. Μου αρέσει που είναι ανοιχτό σε πολλές ανατολικές χώρες. Οι άνθρωποι είναι πολύ ανοιχτοκαρδοί στη Θεσσαλονίκη και βρίσκεις τα πάντα σε πολύ κοντινή απόσταση, συναντάς ανθρώπους και βλέπεις την υπέροχη θάλασσα.

ALI-REZA AMINI

σκηνοθέτης της ταινίας Μικρές νιφάδες

Έχω επισκεφτεί πολλά φεστιβάλ, αλλά δεν μπορώ να συγκρίνω τη ζεστασιά της Θεσσαλονίκης με την ψυχρότητα των υπολοίπων. Τίποτα δεν είναι πιο όμορφο για ένα σκηνοθέτη από μια ζεστή, ανθρώπινη ατμόσφαιρα. Με ενθαρρύνει η φιλική υποδοχή της ταινίας μου και μενάν το ίδιο. Είμαι πραγματικά ευτυχής που συμμετέχω στο Φεστιβάλ.

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

MICHAEL SNOW
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ

One second in Montreal (17')

Μια συλλογή από χιονισμένα τοπία, όλα τους φωτογραφίες από πιθανές τοποθεσίες για ένα μνημείο στο Μόντρεαλ (και, επομένως, καθάρα μη «καλλιτεχνικές» φωτογραφίες) ακολουθούν η μία την άλλη για 22 λεπτά. Η ταινία είναι επιθετική, αλλά και υποβλητική. Είναι υπερβολικά στο άκρο, στο σημείο που η εικόνα μιας πραγματικότητας προσφέρει ένα πιο στέρεο έδαφος για στοχασμό απ' όσο μια αφηρημένη εικόνα ή καμία εικόνα

(P. Adams Sitney, Michael Snow: A Survey)

Presents (90')

Η κάθετη γρατζουνιά πάνω στο σελιόλιντ με την οποία ανοίγει το Presents, ανοίγει κυριολεκτικά μια ταινία μέσα στην ταινία. Δεν είναι η κάμερα που κινείται, αλλά ολόκληρο το πλατό, στην πρώτη από τρεις πρακτικές μελέτες της κίνησης της κάμερας. Στη δεύτερη, η κάμερα κυριολεκτικά εισβάλλει στο πλατό. Ένα κομμάτι πλεξιγκλάς μπροστά από το καροτσάκι συνθλίβει τα πάντα στο πέρασμά του, καθώς κινείται με μεγάλη ταχύτητα μέσα στο χώρο. Τέλος, αυτό το φορμαλιστικό τέρας τρυπάει τον τοίχο του πλατό και ακολουθεί μια σειρά από γρήγορα μονταρισμένα πλάνα, καθώς η κάμερα κάνει ζιγκ-ζαγκ μέσα από πεδιάδες οράσης, μιμούμενη το μάτι της φύσης...

(Philip Monk, Art Express)

See you later/Au revoir (18')

Η δράση της ταινίας είναι η πεμπτούσια της απλότητας. Ένας άντρας (ο ίδιος ο Σνόου) σπώνεται από το γραφείο του, βάζει το παλτό του, αποχαιρετά μια γυναίκα που δακτυλογραφεί σ' ένα γραφείο λίγο πιο κει, και φεύγει. Αλλά αυτό που σε φυσικό χρόνο διαρκεί 30 δευτερόλεπτα, έχει γυριστεί με βιντεοκάμερα (που χρησιμοποιείται για αργή κίνηση στις αθλητικές αναμεταδόσεις) κι έχει επεξεργαστεί περαιτέρω, πριν γίνει transfer σε φιλμ, ώστε να διαρκεί 18 ολόκληρα λεπτά. Το θέμα είναι επίτηδες καθημερινό, κι έτσι η υπερβολικά αργή κίνηση φέρνει στο φως λεπτομέρειες σπάνιας χάρης και ομορφιάς, που κανονικά δε θα τις βλέπαμε...

(Peggy Gale)

Corpus callosum (92')

Το μεσολόβιο είναι μια κεντρική περιοχή ιστού στον ανθρώπινο εγκέφαλο, που περνάει μηνύματα ανάμεσα στα δύο ημισφαίρια. Η ταινία Corpus Callosum αποτελείται από, απεικονίζει, δημιουργεί και εξετάζει διάφορα ανάμεσα: ανάμεσα στο τέλος και στην αρχή, ανάμεσα στο φυσικό και το τεχνητό, «ανάμεσα» στη μυθολογία και στο γεγονός, ανάμεσα στην ακοή και στην όραση, ανάμεσα στο 1956 και στο 2002. Είναι μια κωμικοτραγική ματιά στις κινηματογραφικές μεταβολές.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Σάββατο 29 Νοεμβρίου, 17:00

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Χωρίς τον Οτάρ / Since Otar left

της Τζούλι Μπερτουσέλι (Γαλλία, 2003)

Ένα ψέμα για την αγάπη αλλάζει τη ζωή τριών γυναικών από τρεις διαφορετικές γενιές στη σημερινή Γεωργία.

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 13:00

Βαθιά ανάσα / Nafas-e ameeh

του Παρβίζ Σαχμπαζί (Ιράν, 2003)

Δύο εικοσάχρονοι νεαροί με διαφορετική κοινωνική καταγωγή περνούν μαζί τις μέρες τους χωρίς να κάνουν τίποτα. Το κενό και η απελπισία τους ολοένα μεγαλώνουν. Και τότε, καθώς ο ένας βουλιάζει στην απόγνωση του, μια σπίδα ελπίδας φωτίζει τη ζωή του άλλου. Μια ταινία με θέμα τους ανθρώπους που δεν ξέρουν σε τι να ελπίσουν...

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 14:30

Ο σιδερένιος άνθρωπος / Tetsuo

του Σίνγια Τσουκαμότο (Ιαπωνία, 1989)

Ένας άντρας ξυπνάει ένα πρωί και ανακαλύπτει ότι στο πρόσωπό του έχουν εμφανιστεί μεταλλικά, αγκαθωτά σπυράκια. Οι μέρες περνούν, και το σώμα του παλεύει ν' αντισταθεί στο μέταλλο που τον σκεπάζει σιγά σιγά. Προκαλώντας του αφόρητο πόνο, το σώμα του μεταλλάσσεται και γίνεται μεταλλικό, το πρόσωπό του γεμίζει μεταλλικά σπυράκια, και το πέος του μεταμορφώνεται σ' ένα αστάλινο τρυπάνι...

Spotlight Tsukamoto - Cine Tzon Κασσαβέτης, 15:30

Φονική ταυτότητα / Identity kills

του Σόρεν Βόιγκτ (Γερμανία, 2003)

Βγαίνοντας από το ψυχιατρείο, η 24χρονη Κάρεν προσπαθεί να ζήσει ξανά μια φυσιολογική ζωή. Ο φίλος της, Μπεν, εκμεταλλεύεται τις προσπάθειες της Κάρεν να τα κάνει όλα σωστά. Ταπεινωμένη, η Κάρεν αποφασίζει να γίνει κάποια άλλη, και προσπαθεί να υιοθετήσει την ταυτότητα μιας κοπέλας που γνώρισε τυχαία. Αλλά το σχέδιό της θα έχει τραγική κατάληξη...

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 17:00

Ράζα / Raja

του Ζακ Ντουαγιόν (Γαλλία, 2003)

Ο Φρεντερίκ είναι ένας μεσήλικας Γάλλος ο οποίος ζει σε μια πολυτελή έπαυλη στο Μαρόκο, γευόμενος όλα τα προνόμια της καταγωγής του. Του αρέσει να επιβλέπει τους εργάτες που δουλεύουν στους κήπους που περιβάλλουν την έπαυλη. Ανάμεσά τους, ο Φρεντερίκ ξεχωρίζει μια μέρα μια ζωνηρή κοπέλα, τη Ράζα, την οποία και αποφασίζει να κάνει δικιά του.

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 18:00

Extrano

του Σαντιάγκο Λόζα (Αργεντινή, 2002)

Ο Άξελ είναι γύρω στα 40, γιατρός, ο οποίος, όμως, δεν εξασκεί πια το επάγγελμά του. Μια μέρα, γνωρίζει μια νέα κοπέλα η οποία είναι έγκυος. Μεταξύ τους δημιουργείται μια σχέση, ένα είδος αγάπης, και ζουν μαζί, σαν δυο ναυαγοί που κρατιούνται ο ένας από τον άλλον.

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 19:30

Μπαλέτο με σφαίρες / Bullet ballet

του Σίνγια Τσουκαμότο (Ιαπωνία, 1998)

Ο Γκόντα κάνει την από δεκαετίας αγαπημένη του, Κίρικο, η οποία αυτοπυροβολείται. Σοκαρισμένος από το θάνατό της, ο Γκόντα αρχίζει να ενδιαφέρεται για τα όπλα. Ένα βράδυ, καθώς περιπλανιέται στους δρόμους μεθυσμένος, πέφτει πάνω σε μια συμμορία και ξυλοκοπείται. Θέλοντας να εκδικηθεί, οργώνει την πόλη ψάχνοντας να βρει ένα όπλο...

Tsukamoto Spotlight - Cine Tzon Κασσαβέτης, 20:30

Η κουκουβάγια / Fukuro

του Κανέτο Σίντο (Ιαπωνία, 2003)

Σε μια εγκαταλειμμένη πολίχνη στον έρημο βορρά της Ιαπωνίας, η Γιούμι και η 17χρονη κόρη της, Εμίκο, ζουν μόνες. Πριν χρόνια, η πολίχνη αριθμούσε 20 οικογένειες. Η γη, όμως, ήταν άγονη, και οι κάτοικοι σιγά σιγά έφυγαν. Όταν ξεκινούν έργα σ' ένα γειτονικό φράγμα, οι εργάτες έρχονται να επισκεφθούν τις δύο γυναίκες.

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 22:00

Μεταλλαγές ταυτότητας

Παλιοί πονηροί καιροί

Polissons et galipettes

του Μισέλ Ρεϊλά (Γαλλία, 2002)

Από τις πρώτες κιόλας μέρες του βωβού κινηματογράφου, η κάμερα υπήρξε το τέλειο ηδονοβλεπτικό εργαλείο. Το ανεπίσημο και κρυφό αυτό σύστημα παραγωγής ερωτικών ταινιών δημιουργήθηκε πολύ νωρίς. Οι ταινίες γυρίζονταν πολύ πρόχειρα, μέσα σ' ένα απόγευμα, μεταξύ φίλων, και με τις πόρνες τής γειτονιάς να βοηθούν για μερικά σεντς. Φυσικά, όλοι οι εμπλεκόμενοι ήδυναν να παραμείνουν ανώνυμοι, κι έτσι σήμερα είναι αδύνατον να πούμε ποιοι παίζουν ή ποιοι ήταν οι σκηνοδότες.

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 23:00

Καλοσωρίσατε στη Σαγκάη

Mudidi Shanghai

του Άντριου Τσενγκ (Κίνα, 2003)

Ο Άντριου Τσενγκ ερευνά κι αποκαλύπτει τις υποκουλτούρες της Σαγκάης, που τώρα είναι η πιο σιτισμένη και πιο ζωντανή πόλη της ηπειρωτικής Κίνας. Σκηνές «ντοκιμαντέρ» εναλλάσσονται με στιλιζαρισμένα, θεατρικά ταμπλό, καθώς η ταινία παλινδρομεί ανάμεσα στη μαύρη κωμωδία και σε μια εύθραυστη μελαγχολία.

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 00:00

Michel Reilhac

Ποιος θα το περίμενε ότι στη σοφία μιας «καθώς πρέπει» οικογένειας της γαλλικής κοινωνίας θα κρυβόταν η απόδειξη για την αρχαιότητα της κινηματογραφικής πορνογραφίας; Οι Παλιοί Πονηροί Καιροί του Michel Reilhac αποτελούν τη σύνθεση των πικάντικων ευρημάτων, που αποκαταστάθηκαν από το Εθνικό Κέντρο Κινηματογράφου της Γαλλίας.

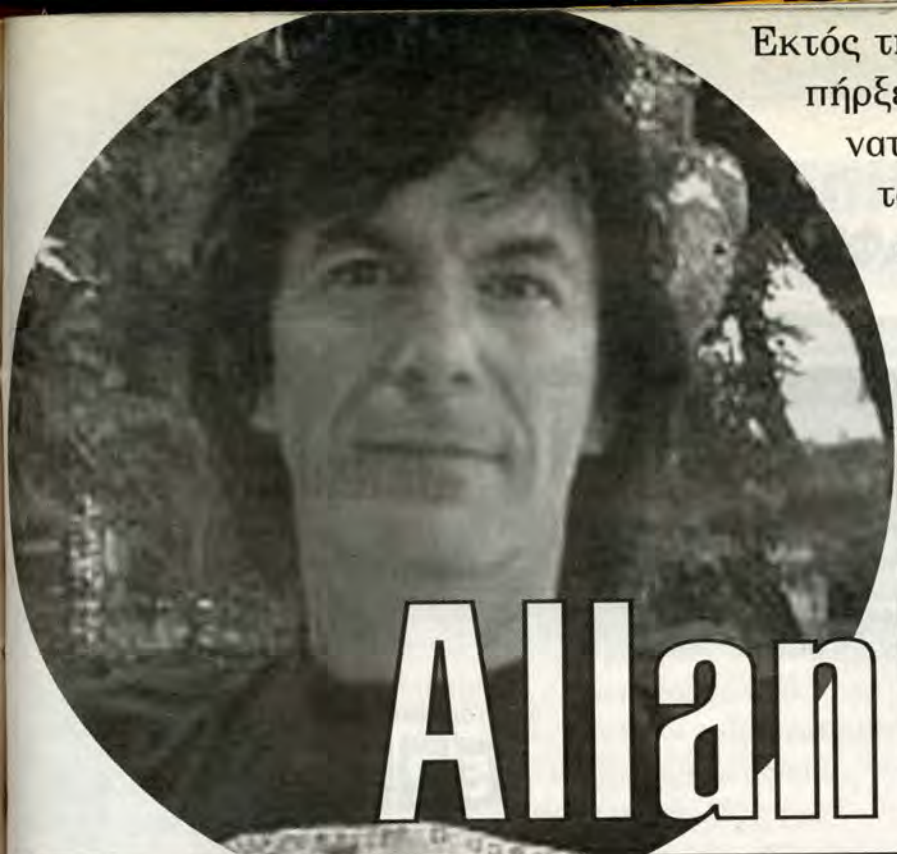
Όποιος υποτιμήσει την αξία τους, ας ξανασκεφτεί ότι φανερώνουν ένα ανεξερεύνητο κομμάτι της μυστικής ιστορίας του σινεμά, καθώς κι ότι παρασέρνουν το θεατή σε ένα νοσταλγικό ταξίδι στον χρόνο. Ο ίδιος ο Reilhac προβαίνει σε μια εκτενέστερη ανάλυση. «Φαίνεται ότι με τη γέννηση του βωβού κινηματογράφου, η κάμερα χρησιμοποιήθηκε ως εργαλείο για

Ιστορικό του σινεμά πορνό

την ικανοποίηση σεξουαλικών φαντασιώσεων. Στις αρχές του αιώνα, είχε ήδη στηθεί μια επικερδής βιομηχανία που παρήγαγε τέτοιου είδους ταινίες για την τέρψη των θεατών. Η συνήθης προβολή τους γινόταν στους χώρους αναμονής των οίκων ανοχής. Η χρησιμότητά τους ήταν διπλή. Αφενός να αποτελούν ένα οπτικό ορεκτικό όση ώρα οι πελάτες περίμεναν τη γυναίκα της επιλογής τους. Αφετέρου να εκπαιδεύουν τους νέους άντρες, που θα έπρεπε να μάθουν το γυναικείο σώμα και πώς να συμπεριφερθούν σεξουαλικά. Μετά από αυτό το μάθημα θα μπορούσαν να εφαρμόσουν στην πράξη όσα είχαν διδαχτεί. Βλέποντας κανείς αυτά τα φιλμ, μπορεί εύκολα να παρατηρηθεί ότι η σύγχρονη βιομηχανία του

πορνό δεν εφηύρε τα πάντα: όλα είχαν ήδη κινηματογραφηθεί από τους προπαπούδες μας!» Μετά από όλα αυτά, μπορεί να ισχυριστεί κανείς ότι οι Παλιοί Πονηροί Καιροί αναπολούν μια εποχή αθωότητας; «Εκείνες οι ταινίες γυρίζονταν μεταξύ φίλων και με κάποιες πόρνες. Όλοι ήθελαν να κρατήσουν την ανωνυμία τους, οπότε δε μπορούμε να προσδιορίσουμε ποιοι έπαιζαν. Είναι όμως απολαυστικό να βλέπεις αυτούς τους ηθοποιούς να φτιάχνουν, για παράδειγμα, το ψεύτικο μουστάκι τους στη μέση μιας σκηνής για να μην αναγνωριστούν! Είναι σχεδόν συγκινητικό να διαπιστώνεις πόσο φρέσκα και αφελή μοιάζουν μοιάζουν αυτά τα φιλμ σε σύγκριση με τα σύγχρονα πορνό.»

Επιμέλεια: Κωνσταντίνος Σαμαράς

Εκτός της δικής του ταινίας, *Μιλγουόκι, Μινεσότα*, για την οποία υπήρξε αρκούντως διαφωτιστικός, ο Allan Mindel αποδείχθηκε φανατικός υπερασπιστής του *Brown Bunny* και του προσωπικού του φίλου, Βίνσεντ Γκάλο. «Ίσως είναι αρκετά ναρκισσιστικό, μα αυτός είναι ο χαρακτήρας του Βίνσεντ. Έχει όμως και μια αίσθηση από *road movie* των '70s, από ταινίες όπως το *Easy Rider*.»

Allan Mindel

Μια ταινία σαν το μεγάλωμα ενός δέντρου

Η ταινία σας θα μπορούσε να περιγραφεί με πολλούς τρόπους. Θα ήθελα τον δικό σας ορισμό.

Υπάρχουν δύο τρόποι για να την προσδιορίσω, ένας συγκεκριμένος κι ένας μεταφορικός. Ακολουθώντας τον πρώτο, θα έλεγα ότι είναι ένα suspenseful drama με στοιχεία ταινίας ενηλικίωσης και ρομάντζου... προσπαθώ να σκεφτώ τι άλλα είδη αναμειγνύονται. Ίσως υπάρχει και μια πτυχή που θυμίζει θρίλερ σε κάποιο βαθμό. Α, ναι, υπάρχει και κωμωδία μέσα του, σίγουρα. Πιστεύω ότι όλα τα παραπάνω συνυπάρχουν και η ταινία είναι δύσκολο να κατηγοριοποιηθεί. Ως προς το μεταφορικό τρόπο περιγραφής του, είναι ένα συναισθηματικό ταξίδι. Κατά τη διάρκειά του οι χαρακτήρες αλλάζουν, οι αλλαγές όμως είναι πολύ αργές κι ανεπαίσθητες. Δεν υπάρχουν ξαφνικές και τεράστιες μεταμορφώσεις, τα πράγματα εδώ μοιάζουν με τον τρόπο που μεγαλώνει ένα δέντρο. Η αλλαγή συμβαίνει, θέλει όμως τον χρόνο της και δε μπορείς να τη συνειδητοποιήσεις ακριβώς- δεν υπάρχουν δηλαδή καθαυτές κορυφώσεις. Μεταφορικά μιλώντας λοιπόν, θα παρομοίαζα την ταινία μου με το μεγάλωμα ενός δέντρου.

Αυτή η μεταφορά ισχύει και για τον ήρώά σας;
Και για τον ήρωα αλλά και για την ηρωίδα. Αλλάζουν κατά την διάρκεια της αλληλεπίδρασης τους. Και, όπως και στην πραγματικότητα, αυτό σε πηγαίνει απλώς στο επόμενο κεφάλαιο της ζωής σου.

Σύμφωνα με όσα λέτε, και το τέλος μιας ταινίας δεν θα έπρεπε τελικά να αποτελεί τέλος, έτσι είναι;
Το τέλος μιας ταινίας θα έπρεπε να αποτελεί μια καινούρια αρχή.

Κάπως έτσι μοιάζει και η κατάληξη του ήρώά σας.
Το τοπίο της τελευταίας σκηνής θα μπορούσε να είναι οι πύλες του παραδείσου, με τον άγιο Πέτρο να τον καλωσορίζει. Ή απλώς το σημάδι ότι πρόκειται να ξεκινήσει μια καινούρια ζωή. Ή τα σύννεφα, στα οποία χάνεται ο ήρώας μας για να μην ξανακούσει ποτέ κανέναν γι αυτόν στο μέλλον. Ίσως να πηγαίνει κάπου πάνω από το ουράνιο τόξο, στον Οζ. Άλλωστε και ο διαγωνισμός ψαρέματος λέγεται Rainbow (δηλαδή Ουράνιο τόξο).

Εκτός από τον κεντρικό χαρακτήρα πάντως, δείχνετε μια ιδιότυπη συμπόνια για όλους. Σε καμιά περίπτωση δεν υπάρχει ο διαχωρισμός «καλός- κακός», αν και θα μπορούσε.

Φυσικά, αυτό το έκανα από πρόθεση. Ενδιαφέρομαι για καλούς ανθρώπους που κάνουν κακά πράγματα και το αντίστροφο. Αυτό μου τραβάει την προσοχή στην ανθρώπινη συμπεριφορά. Σαν τα παιδιά, ικανά για το καλύτερο αλλά και για το χειρότερο.

Οι χαρακτήρες της ταινίας σας είναι μεγάλα παιδιά;

Πιστεύω ότι είναι εκδοχές του εαυτού μου. Γι' αυτό άλλωστε τους αγαπάω όλους. Ξέρεις, αγαπάω τους ανθρώπους γενικά, και νιώθω ότι μπορώ να αγκαλιάσω τις διαφορετικές συμπεριφορές, τις επιλογές του καθενός. Ως προς την δολοφονία της ταινίας, για παράδειγμα, δεν είχα καταλήξει στην ταυτότητα του θύτη. Διάλεξα όμως το δρόμο το λιγότερο ταξιδεμένο. Ήταν η λιγότερο ομαλή επιλογή, κι έκανε πολλούς να αναρωτηθούν. Μπορεί να φαίνεται παράλογο, ήταν όμως και το πιο ενδιαφέρον. Μου αρέσουν τα άκρα, η εκδήλωση ενός ακραίου πάθους και το έγκλημα στο οποίο μπορεί να σε οδηγήσει. Μπορεί να είναι ζήλια, αγάπη, μίσος, ή λίγο απ' όλα. Φυσικά εκείνες τις στιγμές δεν κυριαρχεί η λογική.

Ποια είναι η αντίληψη που έχει ο ήρώας σας για τον κόσμο; Το σκέφτηκα αυτό στη σκηνή που προσπαθεί να εξηγήσει το θάνατο της μητέρας του.

Γενικότερα επηρεάστηκα πάρα πολύ από τον πρίγκηπα Μίσκιν (σ.σ. κεντρικό χαρακτήρα στον *Ηλίθιο* του Ντοστογιέφσκι). Ήθελα λοιπόν ένα χαρακτήρα που θα ήταν διαφορετικός και παρεξηγημένος. Που όλοι θα τον είχαν εκλάβει ως κάτι τελείως διαφορετικό από αυτό που ήταν.

“Μου αρέσουν τα άκρα, η εκδήλωση ενός ακραίου πάθους και το έγκλημα στο οποίο μπορεί να σε οδηγήσει. Μπορεί να είναι ζήλια, αγάπη, μίσος, ή λίγο απ' όλα.”

Κανείς δεν θα τον είχε ικανό να καταλάβει πολλά πράγματα. Κι όμως, αυτός έχει μια ιδιαίτερη οξυδέρκεια κι αντίληψη των πραγμάτων. Στο τέλος θα αποδεικνυόταν πιο φυσιολογικός από την πλειοψηφία των «φυσιολογικών» αυτού του κόσμου. Γιατί οι τελευταίοι συχνά απαξιώνουν κάθε λογής μειονότητες, υποτιμώντας την σπάνια ποιότητα σκέψης που μπορεί να διαθέτουν. Κυρίως έχουν μια ξεχωριστή ικανότητα να συναισθάνονται. Για να επανέλθω στην ερώτηση που μου έκανες, πιστεύω ότι ο Άλμπερτ μπορεί να νιώσει σε βάθος, και γι αυτό δίνει μια φαινομενικά αφελή μα αυθεντική ερμηνεία. Σαν παιδί, σκέφτεται με έναν πολύ εσωτερικό κι ελεύθερο τρόπο. Οπότε στη προοπτική του θανάτου συνυπάρχουν η εξαφάνιση ενός ατόμου, ένα θρησκευτικό αίσθημα αλλά κι ένας βαθύς ανθρωπισμός. Η εξήγησή του λοιπόν απεικονίζει και αυτό που θα ήθελε να συμβαίνει, «είναι κάπου καλύτερα τώρα, σε ένα παραδεισένιο μέρος».

Υπάρχει τελικά μια ιδανική κατάσταση για τον Άλμπερτ;

Υπάρχει τελικά μια ιδανική κατάσταση για οποιονδήποτε από εμάς; Πιστεύω ότι αυτό απαντάει στη ερώτησή σου.

Πως λειτουργεί αυτό το παιχνίδι μάνας- γιου ως προς την επίδραση που ασκεί σε κάθε εμπλεκόμενο;

Πιστεύω ότι έχουμε να κάνουμε με μια περίπτωση υπερπροστατευτικότητας. Και σε αυτές τις περιπτώσεις ξεκινάς από την επιθυμία να προστατέψεις και καταλήγεις να προκαλείς πόνο. Η μητέρα του Άλμπερτ, ας πούμε, τον αγαπάει, αλλά τον αγαπάει υπερβολικά. Κατά κάποιον τρόπο προστατεύει τον εαυτό της, γιατί νιώθει τόσο μοναξιά, μέσα στη μοναξιά του κόσμου στον οποίο όλοι ζούμε. Προσπαθεί απεγνωσμένα να μην χάσει το μοναδικό λουλούδι άνθος που ξεπετάχτηκε από το δέντρο της. Και προσπαθεί με τέτοιο ζήλο, που δεν κατανοεί ότι ο γιος της θα μπορούσε να ζήσει μια φυσιολογική ζωή σε ένα άλλο περιβάλλον. Διατηρεί όμως την εικόνα του απόλυτα εξαρτημένου ατόμου που έχει ανάγκη αυτήν, παρόλο που βαθιά μέσα της γνωρίζει την αλήθεια.

Ποιο είναι το νόημα του τίτλου; Μου θύμισε το Παρίσι, Τέξας ως προς το παράλογο του.

Ξεκινάει από μια παρεξήγηση που υπάρχει σε ένα διάλογο της ταινίας. Επίσης απεικονίζει την πορεία του ήρωα. Πίσω από αυτά όμως υπάρχει μια αίσθηση νοσταλγίας, η οποία συνίσταται στο να βρίσκεσαι σε δύο μέρη ταυτόχρονα. Έτσι και στον τίτλο συνυπάρχουν το Μιλγουόκι με τη Μινεσότα.

Συνέντευξη: Κωνσταντίνος Σαμαράς

Η ΕΡΤ
ΣΤΗΡΙΖΕΙ
ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

MOVIES

ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

EPT

www.ert.gr

Ο.Κ. ΕΡΤ

Οι μάρκες DEWAR'S, WHITE LABEL και ο HIGHLANDER είναι σήματα κατατεθέν.

Dewar's
Always True Cinema
Expressions

44^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης

21-30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003 # www.filmfestival.gr

Τα φώτα σβήνουν...
και ξαφνικά
ένας μαγικός κόσμος ζωντανεύει
μπροστά στα μάτια σας.

**Αληθινές συγκινήσεις
μεγάλου μήκους!**

Κάθε ταινία
και μία ξεχωριστή ιστορία.
Κάθε ιστορία
και μία αληθινή δημιουργία
γεμάτη μαγεία.
Τη μαγεία του κινηματογράφου...
Ζήστε κι εσείς
τη μαγεία του κινηματογράφου
συντροφιά με το Dewar's.

www.dewars.gr

Χ Ο Ρ Η Γ Ο Σ Β Ρ Α Β Ε Ι Ω Ν Κ Ο Ι Ν Ο Υ

Απολαύστε υπεύθυνα

Οι ελληνικές ταινίες σε μια μέρα...

Δευτέρα 1 Δεκεμβρίου, στις 4 αίθουσες της Προβλήτας Α'

Συνεχίζοντας την παράδοση των τελευταίων ετών, το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης προσφέρει στο κοινό την ευκαιρία να παρακολουθήσει όλες σχεδόν τις ταινίες του προγράμματος «Ελληνικός Κινηματογράφος 2003», μετά το τέλος της 44ης διοργάνωσης.

Έτσι, τη Δευτέρα 1 Δεκεμβρίου, οι σινεφίλ μπορούν να παρακολουθήσουν στις 4 αίθουσες της Προβλήτας Α' (Αποθήκη 1: αίθουσες John Cassavetes και Stavros Tornes, Αποθήκη Δ': αίθουσες Frida Liappa και Tonia Marketaki) με έξι προβολές ανά αίθουσα, τις 23 ταινίες μυθοπλασίας καθώς και ένα ντοκιμαντέρ του ελληνικού προγράμματος.

Cine JOHN CASSAVETES

- 12.00 ΤΟ ΑΙΓΑΙΟ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ της Λουκίας Ρικάκη/ 61'
 14.15 Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΥΣΗ του Κυριάκου Κατζουράκη/ 80'
 16.00 ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ του Τάσου Μπουλέμη/ 108'
 18.15 Ο ΧΑΡΟΣ ΒΗΚΕ ΠΑΓΑΝΙΑ του Αλέξανδρου Κολλάτου/ 77'
 20.00 ΟΛΟ ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ του Θάνου Αναστόπουλου /123'
 22.30 ΣΤΟ ΧΑΝΙ του Γιώργου Μπακόλα/ 80'

Cine STAVROS TORNES

- 12.00 ΕΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΔΕ ΦΤΑΝΕΙ της Ελισάβετ Χρονοπούλου/118'
 14.00 ΟΞΥΓΟΝΟ των Μιχάλη Ρέππα και Θανάση Παπαθανασίου/100'
 16.00 ΜΕΤΑΜΦΙΕΣΜΕΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ του Κώστα Αριστόπουλου/77'
 18.00 ΓΑΜΗΛΙΑ ΝΑΡΚΗ του Δημήτρη Ινδρέ/80'
 20.00 ΘΕΑΤΡΙΝΕΣ του Παναγιώτη Πορτοκαλάκη/100'
 22.00 ΟΤΑΝ ΧΟΡΕΨΟΥΜΕ ΜΑΖΙ του Ανδριανού Γεωργαντά /100'

Cine FRIDA LIAPPA

- 12.00 ΠΑΤΡΙΔΑ ΕΙΝΑΙ Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΜΑΣ ΗΛΙΚΙΑ του Αλέξανδρου Παπαηλιού/75'
 14.00 Η ΤΡΙΤΗ ΝΥΧΤΑ του Δημήτρη Παναγιωτάτου
 16.00 ΣΠΙΡΤΟΚΟΥΤΟ του Γιάννη Οικονομίδη/ 81'
 18.00 ΜΙΑ ΥΠΕΡΟΧΗ ΜΕΡΑ του Ντίνου Μαυροειδή/ 96'
 20.50 ΝΑ Μ' ΑΓΑΠΑΣ του Ανδρέα Θωμόπουλου /100'
 22.00 ΚΛΑΙΣ; του Αλέξανδρου Βούλγαρη / 100'

Cine TONIA MARKETAKI

- 12.00 ΠΙΝΟΗ ΤΗΣ ΓΗΣ του Πάνου Καρκαβενάτου /67'
 14.00 Η ΛΙΖΑ ΚΙ ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ του Νίκου Περάκη / 97'
 16.00 ΤΡΙΑ ΠΟΥΛΑΚΙΑ ΚΑΘΟΝΤΑΙ του Νίκου Σπανού /92'
 18.00 ΒΑΡΕΑ ΑΝΘΥΓΙΕΙΝΑ του Αντώνη Παπαδόπουλου / 95'
 20.00 ΚΑΛΑΜΠΟΥΣ των Άδωνι Φλωρίδη και Θεόδωρου Νικολαΐδη/ 90'
 22.00 ΜΑΤΙΑ ΑΠΟ ΝΥΧΤΑ του Περικλή Χούρσογλου/ 100'

Οι προβολές είναι ανοικτές για το κοινό με την έκδοση εισιτηρίου αξίας 5€, καθώς και για τους κατόχους της CINEKARTA F.

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Μεταμφιεσμένη γυναίκα

του Κώστα Αριστόπουλου

Μια ηθοποιός απομονώνεται σε ένα ξενοδοχείο της Βενετίας για να μελετήσει τη «Δεσποινίδα Τζούλια» του Αύγουστου Στρίντμπεργκ, που θα παιχτεί για πρώτη φορά. Κατά τη διαδικασία προσέγγισης του ρόλου, η ζωή της αρχίζει να περιπλέκεται: η ηθοποιός, ασυναίσθητα, προβάλλει κομμάτια του έργου σε όσους συναντά. Η σκληρότητα του ρόλου αφήνει να διαφανεί η ευαισθησία της και την οδηγεί σε εσωτερικές και συχνά οδυνηρές αναζητήσεις. Το θέατρο, ο κινηματογράφος και η ζωή σε μια ταινία για τη γυναίκα ψυχοσύνθεση και την εσωτερικότητα της τέχνης. Η *Μεταμφιεσμένη γυναίκα* εξετάζει τη συχνά σκληρή διαλεκτική σχέση που αναπτύσσεται τόσο μεταξύ των τεχνών όσο και κυρίως μεταξύ της Τέχνης και της Ζωής. Πρόκειται για το τρίτο φιλμ του σκηνοθέτη Κώστα Αριστόπουλου, ο οποίος έχει εργαστεί, πέρα από τον κινηματογράφο, στο θέατρο, την τηλεόραση και την όπερα.

Γ.Π.

Σάββατο 29 Νοεμβρίου, Cine Τώνια Μαρκετάκη, 15:30

Τρία πουλάκια κάθονται

του Νικόλα Σπανού

Ο Δήμος είναι ένας ιδιόρρυθμος νεαρός. Ζει στην Αθήνα, σ' ένα παλιό νεοκλασικό σπίτι, μαζί με την εξίσου ιδιόρρυθμη γεροντοκόρη θεία του, τη Χαρίκλεια. Εργάζεται επιδιορθώνοντας παπούτσια, όμως περνάει τον περισσότερο καιρό του γυρνώντας με το ποδήλάτο του, αμπελοφιλοσοφώντας και αλλάζοντας ερωτικούς συντρόφους. Το χόμπι του Δήμου είναι να... απελευθερώνει τα ψάρια της στέρας του δημοτικού κήπου και να τα ρίχνει πάλι πίσω στη λίμνη. Η σύλληψή του από την αστυνομία γι' αυτήν την παράνομη πράξη θα οδηγήσει στη γνωριμία του με το Σπύρο, τον αστυνομικό διοικητή της περιοχής. Η γνωριμία τους θ' αναστατώσει τη μίζερη, ασφυκτική ζωή του Σπύρου: ο αστυνομικός θα ερωτευτεί την κολλητή της κοπέλας του Δήμου, τη Ρούλα, θα παρτήσει τη γυναίκα του και θα μετακομίσει στο σπίτι του Δήμου, αλλάζοντας πλήρως ιδέες και τρόπο ζωής.

Γ.Π.

Σάββατο 29 Νοεμβρίου, Cine Τώνια Μαρκετάκη, 18:00

Οι δεαπρίνες

του Παναγιώτη Πορτοκαλάκη

Στα χρόνια της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, δύο νεαρές ηθοποιό και φίλες, η Αντονίνα και η Θωμαΐς, ζουν ελεύθερες, με χαρά και ελαφρότητα. Η ζωή της Αντονίνας αλλάζει όταν την ερωτεύεται ο ισχυρός στρατηγός Ανδρόνικος. Περιβάλλον της Αντονίνας γίνεται πια ο σκοτεινός, συντηρητικός κόσμος της υψηλής κοινωνίας της αυτοκρατορίας, γεμάτος από μηχανορραφίες, υπογείες συγκρούσεις και καταναγκασμούς. Όταν, κάποιο φθινόπωρο, ο Ανδρόνικος θα χρειαστεί να απουσιάσει σε μια εκστρατεία, στη ζωή της ηρωίδας θα παρουσιαστεί ο Θεοδόσιος, φίλος του γιου του συζύγου της, του Φώτιου. Η Αντονίνα και ο Θεοδόσιος θα γίνουν ένα ζευγάρι που θα αφηγήσει τις συμβάσεις και θα οδηγήσει τους δύο νέους σε ακραίες καταστάσεις. Οι αντοχές τους στον έρωτα, τη φιλία και τη γενναιοδωρία θα δοκιμαστούν σκληρά.

Γ.Π.

Σάββατο 29 Νοεμβρίου, Cine Τώνια Μαρκετάκη, 20:30

ΣΤΗΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

Δήμητρα Χατούπη, ηθοποιός

Το παρακολουθώ σχεδόν ανελλιπώς. Είμαι και από τη Θεσσαλονίκη, και είχα από παλιά μια ιδιαίτερη ευαισθησία για το θεσμό. Θυμάμαι τον παλιό εξώστη, μου άρεσε πάρα πολύ το κλίμα. Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης σαν θεσμός με καλύπτει. Προσφέρει στους έλληνες κινηματογραφιστές την ευκαιρία, πρώτον, να βρουν πιο εύκολα διανομή και, δεύτερον, να πάρουν κάποια χρήματα για να πληρώσουν αυτά που χρωστάνε.

Πασχάλης Τσαρούχας, ηθοποιός

Είναι ο πιο διαδεδομένος κινηματογραφικός οργανισμός της χώρας. Ο πιο σημαντικός τόπος και τρόπος συνάντησης με ξένες αντιλήψεις και κουλτούρες για όσους από μας δεν έχουν την ευχέρεια του διαρκούς ταξιδιού. Ο πιο ασφαλής πρεσβευτής μας στο παιχνίδι της επικοινωνίας με τον κινηματογραφικό πλανήτη. Ο τόπος που συναντάμε τους φίλους και τους εκθρούς μας, μαζεμένους στους ίδιους χώρους. Το παραμύθι μας σε κάθε πέρασμα από το φθινόπωρο στο χειμώνα.

Νίκος Περάκης, σκηνοθέτης

Αν θυμάμαι καλά και πέρασι μου κάνατε την ίδια περίπου ερώτηση. Δεν θυμάμαι τι σας είχα πει τότε, αλλά ότι κι αν σας είπα ισχύει ακόμα, αφού πέρασι δεν είχα καν την ευκαιρία να το επισκεφθώ για ν' αλλάξω την πολύ θετική μου γνώμη. Το μόνο σίγουρο είναι ότι η παράλληλη πληροφοριακή προβολή ελληνικών ταινιών, α' και β' προβολής σε συνδυασμό με την απονομή των κρατικών βραβείων εξακολουθεί να υποβαθμίζει το διεθνές χωρίς να προσδίδει κανένα κύρος στον παράπλευρο θεσμό. Το σοβαρό αντεπιχείρημα της προβολής και διαφήμισης της Ελληνικής ταινίας στα ΜΜΕ δεν επαληθεύθηκε στις αιθουσες. Ας το ελπίσουμε για του χρόνου.

Τάσος Παυλόπουλος, ζωγράφος

Νομίζω ότι είναι από τους πιο σωστούς και καλά οργανωμένους θεσμούς της χώρας-μη σου πω κι ο μοναδικός. Είναι από τα λίγα αξιόλογα πολιτιστικά πράγματα που γίνονται. Γίνονται ένα σωρό μεγαλομανή πράγματα, τα οποία είναι... «ζήσε Μάη μου να φας τριφύλλι»!

Αλέξανδρος Παπαηλιού, σκηνοθέτης

Το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης είναι ο κυριότερος θεσμός προβολής του Ελληνικού κινηματογράφου και ταυτόχρονα διαλόγου της κινηματογραφικής μας παραγωγής με τον παγκόσμιο κινηματογράφο. Ο ρόλος του δεν πρέπει να στενεύει ούτε να γέρνει στην μία ή στην άλλη πλευρά. Χρειάζεται πολλή αγάπη και για τον ελληνικό και για τον Παγκόσμιο κινηματογράφο για να μην διαταράσσεται αυτή η λεπτή και αναγκαία ισορροπία.

Ηρώ Σιαφλιάκη και Τίμων Κουλμάσης, σεναριογράφοι και σκηνοθέτες

Το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης είναι, πιστεύουμε, σημαντικό, γιατί καλύπτει σημαντικά κενά της διανομής στη χώρα μας, τόσο με τις ρετροσπεκτίβες του (όπου μπορούσαμε να συναντηθούμε με πολύ σημαντικούς σκηνοθέτες άγνωστους εδώ, όπως τον Scuzon, τον Pollet και τον Bela Tarr) όσο και με την προβολή βαλκανικών ταινιών που είναι αδύνατον να δούμε αλλού. Το επόμενο θετικό είναι το συχνά θερμό κοινό του.

Κατερίνα Μπέη, σεναριογράφος

Είναι μια καλή αφορμή για να μαζετούμε στην Θεσσαλονίκη, που ως γνωστόν είναι και «πολύ ερωτική πόλη».

Φάνης Μουρατίδης, ηθοποιός

Παρακολουθούσα το Φεστιβάλ παλιότερα. Τα τελευταία χρόνια το έχω χάσει. Με συγκινούσε πάντα όλο αυτό το κλίμα του. Είχε έναν χαρακτήρα που εμένα, με την αθωότητα που κουβαλούσα, μου έδινε ένα χώρο για να οραματίζομαι. Πιστεύω, πάντως, πως είναι ένας θεσμός με μεγάλες προοπτικές.

Ιεροκλής Μιχαηλίδης, ηθοποιός

Ο θεσμός τα τελευταία χρόνια είναι αναβαθμισμένος. Μάλιστα, έχουν εκλείψει και φαινόμενα -τα οποία βέβαια δείχνουν και τον χαρακτήρα των παλιών φεστιβάλ- όπως η γαλαρία και ο εξώστης. Οι εποχές άλλαξαν, νομίζω ότι τέτοια φαινόμενα δεν προσφέρουν τίποτα. Είναι ένας θεσμός που και προβάλλει τη χώρα στο εξωτερικό και είναι σημαντικός για το ελληνικό σινεμά και καλά θα κάνουμε να στηρίζουμε το θεσμό. Και μάλιστα στη Θεσσαλονίκη, γιατί το Φεστιβάλ είναι πολύ σημαντικό για την ίδια την πόλη.

Φίλιππος Κουτσαφτής, διευθυντής φωτογραφίας

Λόγω πρακτικών δυσκολιών, παρακολουθήσα λίγα Φεστιβάλ-ειδικά του 2000, όπου συμμετείχα κι εγώ με την Αγέλαστο Πέτρα. Εκείνο που είχα παρακολουθήσει μου άρεσε πολύ. Νομίζω ότι είναι αρκετά οργανωμένο και καλά στημένο. Μακάρι να ήταν έτσι και στο επίπεδο της παραγωγής-από τη γέννηση μιας ταινίας μέχρι και τη κατασκευή της, σ' όλα τα στάδια. Και να υπήρχε μεγαλύτερη γενναιοδωρία απέναντι στην παραγωγή από τη μεριά του Κέντρου.

Μαρία Κουμπάνη, ηθοποιός

Είναι η πρώτη φορά που έρχομαι και βλέπω τα πράγματα από κοντά, αισθάνομαι όμως πως η πόλη γιορτάζει. Πολλοί νέοι άνθρωποι, πολλές νέες ταινίες, κι όλα αυτά είναι αισιόδοξα. Είχα βρεθεί πριν λόγω χρόνιων στο Φεστιβάλ του Βερολίνου, και νομίζω πως δεν έχει και πάρα πολλά να ζηλέψει. Εδώ είναι και πιο ζεστό, μάλιστα.

Ανδρέας Θωμόπουλος, σκηνοθέτης

Όπως όλοι μας και όλα πάνω σ' αυτόν τον πλανήτη, θα μπορούσε να ήταν καλύτερο... ή και χειρότερο.

Νικόλας Σπανός, σκηνοθέτης

Το φεστιβάλ κινηματογράφου Θεσσαλονίκης τα τελευταία χρόνια έχει ανοίξει τα πανιά του στο διεθνή χώρο. Του εύχομαι ούριο άνεμο. Θα επιθυμούσα περισσότερο χώρο για τις ελληνικές ταινίες και τους Έλληνες σκηνοθέτες, με στόχο να βρουν οι ταινίες μας, τη θέση που τους αξίζει, τόσο στην Ελλάδα, όσο και στο εξωτερικό. Όμως φαντάζομαι ότι το ίδιο απασχολεί και τους υπευθύνους του φεστιβάλ και κάνουν το καλύτερο δυνατό για να ωφεληθούμε όλοι τα μέγιστα.

Χρήστος Σιοπαχάς, σκηνοθέτης

Τα τελευταία χρόνια το παρακολουθώ μόνο από μακριά. Έχω την εντύπωση πως πάσχει, όπως πολλά άλλα «πράγματα» στην Ελλάδα, με το σύνδρομο να είναι κάτι άλλο, μεγαλύτερο και σημαντικότερο, απ' ό,τι πραγματικά μπορεί να είναι. Πιστεύω πως ολίγη βαλκανική προσέγγιση, θα το ωφελούσε πολλαπλά.

Δημήτρης Πιατάς, ηθοποιός

Λυπάμαι που το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης λειτουργεί σαν άλλοθι για όλους τους ιθύνοντες που θέλουν να πιστεύουν ότι αγαπούν τον κινηματογράφο και το χρησιμοποιούν για τη μη στήριξη του ελληνικού κινηματογράφου γενικότερα. Πιστεύω ότι η πορεία του Φεστιβάλ είναι πολύ σημαντική, θα ήθελα, όμως, ό,τι έχει σχέση με τον ελληνικό κινηματογράφο να μην τελειώνει μέσα σε μία εβδομάδα, αλλά να έχει μια διαρκή συνέχεια.

Νίκος Κανάκης, μοντέρ και παραγωγός

Είναι ένα Διεθνές Φεστιβάλ πρωτοεμφανιζόμενων δημιουργών και σαν τέτοιο έχει ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Όμως, υπάρχει μια μεγάλη παρεξήγηση, διότι το ευρύ κοινό πιστεύει ότι υπάρχει ένα Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου, που όμως δεν είναι αληθεια. Η μεταφορά απονομής της τελετής των Κρατικών Βραβείων στη Θεσσαλονίκη, καθώς και η προβολή των ελληνικών ταινιών παράλληλα με τις διαγωνιζόμενες του Διεθνούς έχει δημιουργήσει την ψευδαίσθηση της ύπαρξης Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου, πράγμα που βλάπτει και τους δύο θεσμούς.

Ντίνος Μαυροειδής, σκηνοθέτης

Το Φεστιβάλ ως προς την διεθνοποίησή του και την μετατροπή του σε μια «γιορτή κινηματογράφου» πιστεύω ότι έχει επιτύχει πολλούς από τους στόχους του και η αναβάθμισή του διεθνώς θα πρέπει να είναι ίσως ένα από τα μελλοντικά του ζητούμενα. Οι ελληνικές όμως συμμετοχές, το «ελληνικό τμήμα» πλέον, συνθλίβεται και παραμένει παρένδυση ανάμεσα στο υπερφορτωμένο του πρόγραμμα. Δεν έχει αποκτήσει τη θέση που του ανήκει, και παρόλες τις προσπάθειες προβολής του, παραμένει μια παράλληλη εκδήλωση. Ένα «τμήμα». Πρέπει απαραίτητα να επανεξεταστεί η θέση που καταλαμβάνει, για να επιτύχει και κείνο με τη σειρά του την αναβάθμισή του και να καταλάβει το χώρο που δικαιωματικά του ανήκει. Φανταστείτε ένα Φεστιβάλ χωρίς ελληνικές ταινίες, μια γιορτή χωρίς εορτάζοντες.

Ισαβέλλα Μαυράκη, σκηνοθέτης

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, από τα πρώτα μεταπολιτευτικά χρόνια και μέχρι σήμερα, όλο αλλάζει κι όλο ίδιο μένει. Μπορεί να μην είναι πια φεστιβάλ (για τον ελληνικό κινηματογράφο μιλάμε), μπορεί ν' άλλαξαν τα πρόσωπα κι αύριο μπορεί να ξαναλλάξουν, αλλά τελικά είναι σαν το Μανωλιό, που άλλαξε τα ρούχα του και τα' βάλε αλλιώς. Κι όσο για τις επιλογές του και τα βραβεία του, όλοι οι παροικούντες το ελληνικό σινεμά γνωρίζουν από πριν ποιες περίπου ταινίες θα πατήσουν τις καλές μέρες και ώρες, σε ποιες ταινίες θα πάνε τα διότρητα αλλά παχυλά κρατικά βραβεία και ποιες θα προωθηθούν με τον άλφα, το βήτα ή το γάμα τρόπο. Και για να μη μείνει μετέωρη η απορία τι θέλω τότε και μπερδεύομαι με τα πύθουρα, θα παραφράσω τη ρήση ενός πάλαι ποτέ κραταιού αυτοκράτορα: η ταινία δεν είναι (μόνο) εγώ.

Λένα Κισσοπούλου, ηθοποιός

Είναι ένας θεσμός με πολύ ενδιαφέρον. Μας συστήνει με τα αφιερώματά του σε πολύ καλές ξένες ταινίες.

Βλαδίσλεβος Κυριακίδης, ηθοποιός

Δεν μπορώ να πω ότι προλαβαίνω να το παρακολουθήσω, διότι έχω θεατρικές υποχρεώσεις. Παλιότερα το παρακολουθούσα-όταν υπήρχε ακόμα ο τρίτος εξώστης. Νομίζω ότι τότε υπήρχε μια ενέργεια που τώρα λείπει. Τώρα έχει οργανωθεί πολύ πιο καλά, αλλά είναι σαν να του λείπει κάτι... ίσως κάτι πιο glam... Στην εποχή της διαφήμισης, πρέπει να τραβήξουμε τον κόσμο προς τα κει, να μη γίνει το Φεστιβάλ Κινηματογράφου μια συνάντηση μόνο προσκλήσεων...

Άντονι Μπερκ, ηθοποιός

Πρέπει να ομολογήσω πως είμαι από αυτούς που είχαν δυσπιστία απέναντι στο φεστιβάλ μέχρι πριν από μερικά χρόνια. Όμως πιστεύω πως προσφάτως έχει αναγεννηθεί και προσφέρει και πάλι υπηρεσία στον καλό ελληνικό κινηματογράφο.

Πάνος Καρκανεβάτος, σκηνοθέτης

Το Φεστιβάλ οφείλει να είναι Ελληνικό Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης με διεθνή χαρακτήρα και προσανατολισμό.

Μ' έχει τρελάνει η απόσφαση, οι χώροι εδώ στην παλιά είναι καταπληκτικοί, υπάρχει μια μεγάλη ζωντάνια, τίποτα δίδει και πάνω απ' όλα βλέπω ανθρώπους που ενδιαφέρονται να δούνε κινηματογράφο.

Τάσος Μπουλέτης, σκηνοθέτης

Από το 1976 παρακολουθώ ανελλιπώς το Φεστιβάλ με εξαίρεση τα τρία χρόνια που ήμουν στην Αμερική. Νοιώθω μια όμορφη νοσταλγία και η γνώμη μου δεν θα είναι αντικειμενική. Θεωρώ οι ο Μιχάλης Δημόπουλος και οι συνεργάτες του κάνουν μια πολύ καλή δουλειά διεθνούς επιπέδου.

Κώστας Αριστόπουλος, σκηνοθέτης

Ερχόμενος εδώ μου έκανε μία εξαιρετική εντύπωση. Αυτό έχει να κάνει με δύο άξονες. Ο Μισέλ Δημόπουλος είναι ένας άνθρωπος με εξαιρετική κινηματογραφική παιδεία και ξέρει να κρατήσει τις ισορροπίες. Το Φεστιβάλ προβάλλει κάθε χρόνο το απόδειγμα των νέων κινηματογραφιστών.

Αλέξανδρος Κολλάτος, σκηνοθέτης

Εμένα μου αρέσουν οι γιορτές του κινηματογράφου. Είμαι χαρούμενος που είμαι στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Ελπίζω να πάνε όλα καλά. Εγώ είμαι μέρος του Φεστιβάλ, σέβομαι το Φεστιβάλ και το στηρίζω απόλυτα από τη στιγμή που σέβεται και αυτό το σκηνοθέτη.

Γιώργος Ανδρέου, συνθέτης

Το Φεστιβάλ είναι πόλος πολιτισμού και αφορμή για ενημέρωση και δημιουργική αντιπαράθεση. Μου αρέσει το γεγονός ότι το Φεστιβάλ στη Σαλονίκη είναι (και πάντα ήταν) εν θερμώ, παθιασμένο, γεμάτο εντάσεις.

Κυριάκος Κατζουράκης, σκηνοθέτης

Έχω την αίσθηση ότι κάθε χρονιά το Φεστιβάλ κερδίζει και κάτι. Από την περίοδο που γίνεται η συνύπαρξη του διεθνούς Φεστιβάλ με το ελληνικό είναι μεγάλο κέρδος και για τους Έλληνες δημιουργούς αλλά και για την προβολή της εδώ κινηματογραφικής παραγωγής προς τα έξω.

Μ' αρέσει πολύ το Φεστιβάλ και προ-σπογράφω αυτό το άνοιγμά του. Πιστεύω 100% στο άνοιγμα του Φεστιβάλ, το να είναι δηλαδή διεθνές. Έχουμε μια ευκαιρία πολύ μεγάλη να βλέπουμε ταινίες, έχουμε μια ευκαιρία ξένοι, κριτικοί, δημοσιογράφοι, άνθρωποι που αποφασίζουν να έρχονται και να βλέπουν τις ταινίες μας, πολύ περισσότερο απ' ότι αν ήταν ελληνικό.

Αλέξανδρος Βούλγαρης, σκηνοθέτης

Είναι πολύ σημαντικό που γίνεται ένα τέτοιο Φεστιβάλ και σίγουρα για τα ελληνικά δεδομένα έχει πολύ καλή οργάνωση και όσο αφορά τους χώρους και τα προγράμματα. Είναι πολύ ωραίο το ότι γίνεται και εμείς από την πλευρά μας ελπίζω να κάνουμε καλύτερες ταινίες έτσι ώστε να βοηθήσουμε κι εμείς να γίνει καλύτερο.

Μαρία Καβογιάννη, ηθοποιός

Είναι ένας πάρα πολύ ωραίος θεσμός, που πιστεύω ότι φέρνει σε επαφή τους ανθρώπους με τον κινηματογράφο και βλέπουμε καινούριες ταινίες, ταινίες που μπορεί να μην παιχτούν κιόλας στις αίθουσες. Επειδή έχω πολύ μεγάλη αδυναμία στον κινηματογράφο, τον θεωρώ έναν πολύ σημαντικό και πολύ ενδιαφέροντα θεσμό.

Ελισσάβετ Χρονοπούλου, σκηνοθέτης

Εγώ περνάω πολύ καλά τα τελευταία χρόνια που έρχομαι συνέχεια στο Φεστιβάλ και νομίζω πως η ευκαιρία που έχουμε να δούμε όλες αυτές τις ταινίες είναι πολύ σημαντική. Είναι αυτό για το οποίο διψάς και το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης σου το προσφέρει.

Νίκος Παναγιωτόπουλος, σκηνοθέτης

Είναι γνωστό ότι δεν μου αρέσουν τα Φεστιβάλ. Δεν μου αρέσουν οι διαγωνισμοί, οι «γκουρού», οι παράγοντες αλλά αυτό είναι μια ιδιομορφία δικιά μου. Το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης με διευδυνή τον Δημόπουλο και από δίπλα τον Εϊπίδη μεταμορφώθηκε χάρη στις ικανότητές τους, στο ταλέντο τους και την αφοσίωσή τους, από ένα επαρχιακό πανηγύρι σε μια κοσμοπολίτικη γορτή του κινηματογράφου (πολιτιστική, φυσικά).

Έχω έρθει αρκετές φορές και μ' αρέσει. Αυτό που βρίσκω πάρα πολύ ενδιαφέρον πάντα σ' ένα Φεστιβάλ, είναι από τη μια τί κάνουν οι «συγχωριανοί» μου, και κυρίως απ' την άλλη τι κάνουν οι «γείτονες» μου και να έρθω και σε προσωπική επαφή μαζί τους, βλέποντας τί θέματα τους απασχολούν, πως τα αντιμετωπίζουν, πως τα αφηγούνται. Φυσικά και τους Έλληνες θα τους δω.

Βαγγελιώ Ανδρεαδάκη, ηθοποιός

Μ' αρέσει το Φεστιβάλ. Είχα ξαναέλθει με άλλες δύο ταινίες, το *Αδώς σώμα* και *Τα ρόδινα ακρογιάλια* και μου άρεσε πάρα πολύ η διοργάνωση, οι ξένες ταινίες που μπόρεσα να δω, οι εκθέσεις, όλες αυτές οι παράλληλες εκδηλώσεις του. Και μ' αρέσει πολύ να βλέπω τον κόσμο να ανταποκρίνεται σε όλα αυτά.

Θάνος Αναστόπουλος, σκηνοθέτης

Εχω τις καλύτερες εμπειρίες από το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Το παρακολουθώ τα τελευταία 15 χρόνια από τότε που φοιτητής της Φιλοσοφικής ακόμα, είχα αποφασίσει ότι θέλω να κάνω κινηματογράφο. Ο καλύτερος τρόπος για να μάθει κανείς κινηματογράφο είναι να βλέπει ταινίες και το Φεστιβάλ υπήρξε πάντα για μένα ένα είδος πατρίδας του κινηματογράφου.

Σταμάτης Τσαρουχάς, σκηνοθέτης

Θα μιλήσω μόνο για την παρουσία των ελληνικών ταινιών στο Φεστιβάλ. Από τη στιγμή που οι Έλληνες κινηματογραφιστές υποχρεώνονται να προβάλλουν τις ταινίες τους στο Φεστιβάλ, για να συμμετάσχουν στο θεσμό των Κρατικών Βραβείων, άλλο τόσο είναι υποχρεωμένο και το Φεστιβάλ να βοηθήσει τις ελληνικές ταινίες στο άνοιγμά τους στη διεθνή αγορά. Σ' αυτό το ακανθώδες ζήτημα δεν έχουν γίνει πολλά πράγματα. Ούτε market υπάρχει, ούτε γίνεται ουσιαστικά καμία πρόωθηση. Ελπίζω οι υπεύθυνοι να αντιμετωπίσουν στο μέλλον την ελληνική ταινία προς αυτή την κατεύθυνση και την προοπτική. Οι μηχανισμοί υπάρχουν, τα πρόσωπα λείπουν.

Guest List

- Vassilis ALEXIOU, Distributor
- Nikos ANASTASOPOULOS,
- Yannis ASDRAXAS, Journalist
- Dimitris ATHANITIS, Film Director
- Ikaros BABASAKIS,
- Stella BELES,
- Yiannis CHALKIADAKIS, Film Editor
- Belogiannis CHARALAMPIDIS, Sound
- Stavros CHASSAPIS, Advisor
- Ethimis CHATZIS, Film Director
- Markos CHOLEVAS, Director
- Kostas CHOUBARDAS, Journalist
- Dimitris CHRISTOPOULOS,
- Lena DIVANI, Writer
- Natassa DOMNAKI, Reporter in Cultural Affairs
- Katerina GEORGIOU, Journalist
- Nikolaos GOUDVENOS, Producer
- Margarita KALKOU, Journalist
- Elias KANELIS, Film Critic
- Yorgos KARADIMAS, Distributor
- Dimitris KATSAITIS, Cinematographer
- Yorgos KELEFIS, Journalist
- Marina KOKOLODIMITRAKI,
- Timon KOULMASIS, Film Director
- Nikos LAMBROPOULOS, Actor
- Vasilis LEONTIADIS, Member of the Board of Greek Film Centre
- Kostas LIKOURIS, Writer
- George MALIOTIS, Journalist

- Margarita MANDA, Film Director
- Panayiotis MARIOLIS, Theatre Owner
- Panos MARTAKIS, Distributor
- Yiannis MASTROGIANNPOULOS, Distributor
- Marion MICHELIDAKI, Journalist
- Dimitris NOLLAS,
- Vasso OIKONOMOU, Producer
- Lili PAPADOPOULOU, Distributor
- Lakis PAPASTATHIS, Film Director
- Vicky PEZIRI,
- Tina PISCHITZI,
- Vasiliki PLEMMENOU,
- Marios PONTIKAS,
- Maria PROTOPAPA, Actress
- Theodoros RIGGAS,
- Dionisis SAMARAS, Sound Engineer
- Dionisis SAMIOTIS, Producer
- Manolis SARDIS,
- Nikos SAVATIS,
- Ioanna SPILIOPOULOU, Film Editor
- Eleni STAMATI,
- Margaritis TZIMAS, Mayor
- Leonidas VARDAROS, Actor
- Evanna VENARDOU, Journalist
- Yiannis VESLEMES,
- Antonis VLISIDIS, Actor
- Kostas XIKOMINOS, Actor
- Korina XIPOLITIDOU, Journalist
- Manolis AGGELAKIS, Musician
- Aspasia ALEVRA, Actress
- Thodoros ANGELOPOULOS, Film Director

- Mirto APALOPOULOU, Public Relations
- Apostolis APOSTOLOU, Sales Department
- Petros APOSTOLOU, Distributor
- Dimitris ARVANITIS,
- Yorgos BOUGAS, President
- Henry BOUVIER, Film Critic
- DIMITRIS CHALITIS, Journalist
- Stelios CHARALABOPOULOS, Director
- Eleni CHRISTODOULOU, Journalist
- Maria DAMANAKI,
- Lila DASKALAKI, Head of Cinema Dept.
- Katia DEMOPOULOU,
- Maria DIMITROUKA, Actress
- Nikos DOUKAS,
- Yannis DOUKAS,
- Maria FAITA,
- Dionisis FOTOPOULOS, Costumes
- Apostolos FOUKIS, President
- Angelos FRANTZIS,
- Panayiotis FROUTZOS, Journalist
- Dimitrios GAKAS, President
- Vasilis GEORGAS, Distributor
- Despina GEROULANOU,
- Konstantinos GOUNARIS, Programmer, Exhibitor
- Angeliki GRAMMATIKOPOULOU,
- Kristofer GRECO, Actor
- Yiannis IAKOVIDIS, Producer
- Anni ILIPOPOULOU, Chief Editor
- Johnny KALIMERIS, General Director
- Yorgos KARAMICHOS, Actor
- Yannis KARAPIPERIDIS,

- Miltos KARATZAS, Director
- Dimitris KARATZOUNIS,
- Labrini KARDARA, Stage Designer
- Sasa KARMELLA, Make up Artist
- Nikos KAVOUKIDIS, Cinematographer
- Antonios KEHRIS,
- Anna KESISOGLOU,
- Nikos KIPOURGOS, Music
- Dimitris KIRIAKOU,
- Nikos KOUNDOUROU, Film Director
- Dimitris KOUTSIABASAKOS, Film Director
- Costas KOVAIOS, Journalist
- Olga LEONTIADOU, Stage Designer
- Errikos LITSIS, Actor
- Renos MANTIS, Actor
- Aris MARAGOPOULOS,
- Ieroklis MICHAELIDIS, Actor
- Daniela MICHALOPOULOU, Actress
- Christofanis MOURATIDIS, Actor
- Despina MOUZAKI, Producer
- Ioanna PANAGIOTIDOU, Distributor
- Panayiotis PAPACHATZIS, Producer
- Yorgos PAPALIOU,
- Thanassis PAPATHANASSIOU, Film Director
- Evaggelia PISKERA, Head of Public Relations
- Dora PRASINOY,
- Konstantina ROUTZOUNI,
- Anna SABATAKAKI, Journalist
- Xenia SAFARI,
- Telis SAMANTAS, Magazine Director

- Simos SARKETZIS, Cinematographer
- Nikos SBILIRIS, Distributor
- Vaggelis SERDARIS, Film Director
- Yiorgos SKIANIS,
- Elpida SKOUFALOU, Journalist
- Artemis SKOULOU, Distributor
- Socrates SOCRATOUS, Journalist
- Dimitris SOUNTRIS,
- Yorgos STABOULOPOULOS, Director
- Aggelos STAGOS, President
- Manolis STAVRAKAKIS, Director
- Yorgos STERGIAKIS, Distributor
- Sillas TZOUMERKAS, Film Director
- Yiannis VOUROU, Actor
- Tasos ZOGRAFOS, Art Designer
- Vaggelis ALEXANDROPOULOS, Musician
- Manolis ANTONOGLOU,
- Themis BAZAKA, Actress
- Katerina BEI, Scriptwriter
- Vassilis BOUTOS,
- Leftaris CHARONITIS, Member of the Board of Directors of Greek Film Centre
- Christos CHOMENIDIS, Writer
- Stefanos DALASSIS,
- Anta DALIAKA, Journalist
- Ioannis DIAMANTOPOULOS,
- Katerina EVAGGELAKOU, Film Director
- Panayiotis FAFOUTIS, Film Director
- Eli FILIPPOPOULOU,
- Meletis GEORGIAKIS, Actor
- Manos GIALAKAKIS, Film Director
- Kostis GIKAS, Cinematographer

ΤΟ «ΚΕΝΤΡΟ» ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Περισσότερες από 100 ταινίες μεγάλου και μικρού μήκους βρίσκονται φέτος σε διαδικασία παραγωγής με την υποστήριξη του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Πανεπιστημίου 10, 106 71 Αθήνα Τηλ. 210 3678500 Fax 210 3648269

e-mail: info@gfc.gr www.gfc.gr

Samir

Ένας Αιγύπτιος με ανοιχτό πνεύμα και αισιόδοξη σκέψη. Αυτός είναι ο Samir Farid κριτικός κινηματογράφου και μέλος της Διεθνούς Κριτικής Επιτροπής. Εκφραστικός, άμεσος και πολύ απλός μιλάει για το θέατρο, τον κινηματογράφο στην Αίγυπτο και στον αραβικό κόσμο γενικότερα, τη λογοκρισία αλλά και την πορεία της έβδομης τέχνης στο χρόνο. Είναι η τρίτη φορά που έρχεται στη Θεσσαλονίκη. Τις προηγούμενες δύο ήρθε ως δημοσιογράφος να καλύψει το Φεστιβάλ για την εφημερίδα που δουλεύει στο Κάιρο.

Farid

Η ΣΧΕΣΗ ΤΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

Δεν επέλεξα να γίνω κριτικός κινηματογράφου. Βασικά σπούδασα θέατρο και σκόπευα να γίνω κριτικός θεάτρου. Όμως αγαπώ πολύ τον κινηματογράφο και αποφάσισα να γίνω κριτικός ταινιών γιατί έχω πολύ ακραία άποψη σχετικά με το παλιό θέατρο. Για μένα ο κινηματογράφος είναι ένα είδος απόδρασης από το να αντιμετωπίσω αυτήν την πραγματικότητα στο αιγυπτιακό θέατρο. Είναι κάπως παράξενο.

ΣΧΕΣΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΚΑΙ ΘΕΑΤΡΟΥ

Ασχολήθηκα πολύ με το θέμα αυτό αλλά και γενικότερα με τη σχέση και τις επιδράσεις που δέχεται ο κινηματογράφος από τη ζωγραφική, τη μουσική και το πως αλλάζουν οι ιδέες και οι φόρμες. Για μένα αυτό συμβαίνει στο μοντέρνο κινηματογράφο, των δεκαετιών του '80 και '90. Τα τελευταία είκοσι χρόνια ο κινηματογράφος πηγαίνει μπροστά και γίνεται πραγματικά μεγάλη και μοναδική τέχνη. Βρίσκω ότι τώρα βρισκόμαστε πραγματικά στη χρυσή εποχή του κινηματογράφου. Και αυτό συμβαίνει τα τελευταία είκοσι χρόνια, γιατί πριν ήταν η χρυσή εποχή του κοινού, της επιτυχίας, της δόξης. Όμως το να είσαι γνήσιος καλλιτέχνης συμβαίνει τα τελευταία χρόνια. Γιατί όταν το κοινό επιλέγει την τηλεόραση, απελευθερώνεται ο κινηματογράφος από το θεατή και αυτό είναι καλό για την τέχνη.

Όλα τα πράγματα που έχουν γίνει για την τέχνη, εδώ και πέντε χιλιάδες χρόνια, είναι τέχνη που υπάρχει για τον εαυτό της. Για κανέναν άλλο λόγο παρά για να εκφράζεται η ίδια. Είναι ένας διαρκής ανταγωνισμός με το χρόνο, τι θα παραμείνει και τι θα εξαφανιστεί. Παραμένει γιατί έχει ένα ανθρώπινο μήνυμα, μια πραγματική νέα μορφή. Οποιαδήποτε τέχνη όταν έχει έναν περιορισμένο σκοπό, να ευχαριστήσει το κοινό, την κυβέρνηση, την αντιπολίτευση ή οτιδήποτε, το μήνυμά της εξαφανίζεται.

ΣΧΕΣΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

Κάθε ταινία, έργο τέχνης ή θεατρική παράσταση έχει το δικό της κοινό. Δεν υπάρχει τέχνη χωρίς κοινό, χωρίς να σημαίνει ότι πρέπει οπωσδήποτε να είναι μεγάλο. Ακόμη και χίλιοι θεατές είναι ένα κοινό που επικοινωνεί με τον καλλιτέχνη, τον ακολουθεί.

Δεν μπορείς να απευθύνεσαι σε όλο τον κόσμο. Το να τους σκέφτεσαι όλους και να θέλεις να τους ευχαριστήσεις σημαίνει ότι προσποιείσαι. Υπάρχει διαφορά ανάμεσα στο κοινό και το θεατή. Οι θεατές πηγαίνουν στον κινηματογράφο για διασκέδαση και έχουν το δικαίωμα να διαλέξουν ό,τι θέλουν. Όμως αυτοί δεν αποτελούν το κοινό ενός συγκεκριμένου σκηνοθέτη. Ο Αγγελόπουλος για παράδειγμα έχει κοινό, όχι όμως θεατές. Δεν έχει σημασία το μέγεθος του κοινού αλλά το ότι υπάρχει.

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΣΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ

Υπάρχει μια πολύ περίεργη κατάσταση στην Αίγυπτο. Πριν πέντε έξι χρόνια η κινηματογραφική βιομηχανία άλλαξε εντελώς. Από φτωχές ταινίες, θέατρα και κοινό περάσαμε ξαφνικά σε 200 νέες αίθουσες πολύ μοντέρνες, ενώ αυξήθηκαν πολύ και οι τιμές των εισιτηρίων. Το εισιτήριο αυτή τη στιγμή κοστίζει όσο ένα κιλό κρέας, τιμή που είναι ακριβή ακόμα και για τη Νέα Υόρκη. Τώρα οι αιγυπτιακές ταινίες, που είναι μόνο κωμωδίες και φάρσες, κοστίζουν πολλά λεφτά και φέρνουν πολλά λεφτά. Δεν υπάρχει καθόλου ποιότητα στις ταινίες αυτές. Είναι επίσης πολύ συντηρητικές, δεν υπάρχουν φιλίες για παράδειγμα και δεν συζητάνε τα πραγματικά προβλήματα της κοινωνίας. Ταινίες που ασχολούνται με αυτά τα θέματα γυρίζονται μία-δύο κάθε δύο χρόνια. Είναι πολύ δύσκολο να κάνεις πραγματική τέχνη γιατί είναι μια βιομηχανία στην οποία επενδύονται πολλά χρήματα. Αυτό συμβαίνει για πρώτη φορά στην ιστορία του αιγυπτιακού κινηματογράφου. Πάντα έκαναν και ταινίες άλλου είδους ενώ τώρα αρνούνται λέγοντας ότι οι άλλες είναι ταινίες για τα Φεστιβάλ και όχι για το κοινό. Γι' αυτό είμαι πολύ θυμωμένος. Γιατί αυτή τη στιγμή οι καλοί σκηνοθέτες τώρα κάνουν διαφημίσεις και δυσκολεύονται να ζήσουν και δεν έχουν την ευκαιρία να κάνουν νέες ταινίες. Η μόνη δυνατότητα να στηριχθούν οι νέοι κινηματογραφιστές θα ήταν από το Υπουργείο Πολιτισμού, όμως η πολιτεία στηρίζει την όπερα, τη μουσική, τη ζωγραφική και όχι τον κινηματογράφο. Είναι πραγματικά πολύ ηλίθιο όλο αυτό.

ΓΙΑ ΤΗ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ

Σε όλον τον αραβικό κόσμο υπάρχει λογοκρισία από τις κυβερνήσεις σε όλες τις τέχνες και ειδικά στον κινηματογράφο. Πρέπει να έχουν την έγκριση πρώτα για την ιδέα, μετά για το πως θα γίνει, μετά για το σενάριο, μετά για την ταινία και μετά την ταινία αναφέρεται πάνω στην άδεια ότι ανά πάσα στιγμή μπορεί αυτή να ακυρωθεί για οποιονδήποτε λόγο... Η λογοκρισία είναι πάρα πολύ αυστηρή. Πέρα όμως από την επίσημη, υπάρχει και αυτή της ίδιας της κοινωνίας. Για παράδειγμα, το *American Beauty* είναι μια από τις καλύτερες ταινίες παγκοσμίως. Η λογοκρισία στην Αίγυπτο έκοψε τρία λε-

πτά. Όμως αυτό δεν είναι το πραγματικό πρόβλημα. Όταν άρχισε να παίζεται η ταινία στις αίθουσες το κοινό και ο διευθυντής του κινηματογράφου άρχισαν να κόβουν σκηνές από το έργο. Όποιος έλεγε στον διευθυντή «πως τολμάς να δείχνεις κάτι τέτοιο» εκείνος το έκοβε! Εκείνη τη χρονιά δημοσίευσα ένα άρθρο ζητώντας από τη λογοκρισία να σεβαστεί τα δικαιώματα της λογοκρισίας! Γενικά στην κοινωνία υπάρχει ο κίνδυνος των φανατικών ισλαμιστών και αυτό αντανακλάται στον κινηματογράφο. Πιστεύω, βέβαια, ότι ο πραγματικός καλλιτέχνης κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες μπορεί να βρει το δρόμο να δημιουργήσει.

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Υπάρχουν μεγάλες αλλαγές. Πρώτα ήταν η ιδέα της *avant garde*, η γαλλική ιδέα στις δεκαετίες του '60 και του '70. Τώρα τα πράγματα είναι πιο πολύπλοκα, πιο σοφιστικά. Πιστεύω πως ο κινηματογράφος τώρα έχει απελευθερωθεί. Είναι σημαντικό να είσαι ελεύθερος όχι μόνο από τη λογοκρισία αλλά και από τη σκέψη του θεατή. Είμαι πολύ αισιόδοξος για το μέλλον.

ΤΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΝΑ ΚΡΙΝΕΙΣ ΜΙΑ ΤΑΙΝΙΑ

Είναι κάτι καθαρά προσωπικό. Εξαρτάται από την εμπειρία του καθενός. Για μένα τα καλά αποτελέσματα αρχίζουν από τη στιγμή της επιλογής της Κριτικής Επιτροπής. Το πιο σημαντικό απ' όλα είναι η σύνθεση. Ο Δημόπουλος, για παράδειγμα, συνέθεσε αυτήν τη συγκεκριμένη Επιτροπή. Τη στιγμή που αποφασίζεις τη σύνθεση της Επιτροπής, στην ουσία διαλέγεις και τα βραβεία εκ των προτέρων. Όχι βέβαια ακριβώς την ταινία αλλά τις εμπειρίες που έχει ο καθένας και θα κρίνει τις ταινίες.

Εγώ γενικά είμαι ανοιχτός. Όταν ξεκινάω να βλέπω μια ταινία ξεχνάω οποιαδήποτε πληροφορία έχω γι' αυτήν. Όταν αρχίζει της παραδίνομαι ολοκληρωτικά. Μετά εξαρτάται από το πόσο ελκυστική είναι, όχι με την ηθική της έννοια αλλά με την καλλιτεχνική. Στο πως εκφράζει την ιδέα της, πόσο υπάρχει οργανική ενότητα στο θέμα και τη μορφή. Γιατί αυτά τα δύο είναι αχώριστα. Για μένα αυτό είναι το πιο βασικό. Τα προσωπικά μου κριτήρια αφορούν το σύνολο.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΣΤΕΣ

Στην Ευρώπη είναι πιο εύκολο οι νέοι κινηματογραφιστές να βρουν χρήματα για τις ταινίες τους και αυτό είναι κάπως αρνητικό. Δεν θα έπρεπε να είναι τόσο εύκολο γιατί πρέπει να δημιουργείς το δικό σου κοινό. Μερικές ταινίες νομίζω γίνονται για να μην τις δει κανείς, κάτι που συμβαίνει συχνά στην Ευρώπη. Ακόμη και σ' αυτό το Φεστιβάλ έχω δει τέτοιες ταινίες. Δε συμφωνώ μ' αυτήν την τέχνη και δεν τη θεωρώ πρωτοποριακή. Μερικοί δείχνουν να αρνούνται την ιδέα να έχουν κοινό και αυτό επιδρά και στη μορφή και το περιεχόμενο της ταινίας.

ΓΙΑ ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Γενικά βλέπω πως το Φεστιβάλ πηγαίνει όλο και καλύτερα από όλες τις πλευρές. Την οργάνωση, το πρόγραμμα, την ενημέρωση. Το πρόγραμμα είναι μεγάλο και η ποιότητα πολύ καλή. Έχετε σχεδόν το 90% των σημαντικότερων ταινιών της χρονιάς. Τα καλύτερα από τις Κάννες, το Βερολίνο, τη Βενετία. Είναι ένα παράθυρο για το ελληνικό κοινό. Επίσης πολύ σημαντικές είναι οι εκδόσεις των βιβλίων. Είναι ένα Φεστιβάλ με πραγματική πολιτιστική παρουσία.

Συνέντευξη: Όλγα Κοζάκη

“ Τα τελευταία είκοσι χρόνια ο κινηματογράφος πηγαίνει μπροστά και γίνεται πραγματικά μεγάλη και μοναδική τέχνη. Βρίσκω ότι τώρα βρισκόμαστε πραγματικά στη χρυσή εποχή του κινηματογράφου. ”

Kitchen bar

Όλα, εδώ ...μαγειρεύονται!

breakfast
lunch
coffee
dinner
long drinks

Το επίσημο
εστιατόριο του
44^ο Φεστιβάλ
Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης

Αποθήκη Β' Λιμένας Θεσσαλονίκης
Τηλ: 2310 502241 Fax: 2310 502242

Γνήσια κρητική κουζίνα με προϊόντα
αποκλειστικά από την Κρήτη.

Εδώ θα βρείτε την σπιτική τσικουδιά (ρακί)
με τον μεζέ της, τον παραδοσιακό ντάκο με
προζύμι ψημένο σε ξυλόφουρνο, στάκα με τ' αυγά,
λαχανοπιτάκια, ξύγαλο, σπειακές ελιές, απάκι
και πολλούς άλλους μεζέδες.

Αξίζει να δοκιμάσετε τα σπιτικά πιάτα ημέρας,
μαγειρεμένα με αγνά υλικά.

Συμβουλή: αφήστε το προσωπικό του καταστήματος
να σας προτείνει γεύσεις και να σας περιποιηθεί με
τον ξεχωριστό κρητικό τρόπο φιλοξενίας.

Τσιμισιά

κρητική κουζίνα ρακάδικο

Ανοιχτά από τις 1 το μεσημέρι
μέχρι τις 3 το βράδυ.

Θα μας βρείτε στην **Τσόπελα 2**,
πίσω από το Κ.Θ.Β.Ε.
και στο τηλέφωνο **0310 228 300**

Μητροπούλεως

Εθν. Αντώνης

Τσόπελα

Κ.Θ.Β.Ε.

44^ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μοσχοφίλερο Μπουτάρη
και Αγιωργίτικο Μπουτάρη
Για σινεφίλ και όχι μόνο.

BOUTARI

ΠΕΜΠΤΗΣ ΓΕΝΕΑΣ

www.boutari.gr

ARROW/GRAPHIS

Ένας ρεαλιστής που δε φοβάται να αντικρίσει τη σύγχρονη κατάσταση του κινηματογράφου, ο Jean-Francois Amiguet, μέλος της Διεθνούς Κριτικής Επιτροπής τα βάζει με την επιβολή των Χολιγουντιανών παραγωγών σε όλο τον κόσμο και απενοχοποιεί το ρόλο της τηλεόρασης. Ο Ελβετός σκηνοθέτης πολλών ταινιών ντοκιμαντέρ μικρού μήκους και της τριλογίας *Alexandre* (1983), *La Méridienne* (1988) και *L'Écrivain Public* (1993) στη διάρκεια της συζήτησής μας δεν παύει να εκφράζει το θαυμασμό του για τον Νίκο Παναγιωτόπουλο.

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ

Στην Ελβετία, την εποχή που ξεκίνησα δεν υπήρχε σχολή, έτσι έμαθα πρακτικά, μέσα από τη δουλειά. Έκανα ταινίες μικρού μήκους και ντοκιμαντέρ με πολύ περιορισμένα μέσα. Στην ηλικία των 30 αποφάσισα να κάνω μια μικρή τριλογία. Είναι ταινίες μυθοπλασίας που μιλούν για τις αναζητήσεις που προκύπτουν στην ηλικία αυτή, για την αγάπη, την αναζήτηση της ευτυχίας. Δούλεψα και στην τηλεόραση. Μου αρέσει πολύ η πραγματικότητα, γι' αυτό η τελευταία ταινία που έκανα είναι μυθοπλασίας, αλλά έχει μια πολύ δυνατή αναφορά στην πραγματικότητα.

ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ

Η επιμονή μου στα ντοκιμαντέρ, κατ' αρχάς συνδέεται με τις συνθήκες παραγωγής. Στην Ελβετία στα τέλη της δεκαετίας του '60 και στις αρχές του '70 δεν υπήρχαν τόσα μέσα για να κάνεις ταινίες μυθοπλασίας. Ο δεύτερος λόγος είναι ότι αισθανόμουν πολύ έντονα την ανάγκη να αποτυπώσω την πραγματικότητα. Αυτό είχε πολύ μεγάλη σημασία για μένα. Στην αρχή, στις δεκαετίες του '20 και του '30, τα ντοκιμαντέρ μικρού μήκους ήταν για τον κινηματογράφο. Αργότερα ευτυχώς η τηλεόραση τα πρόβαλε αρκετά.

ΣΧΕΣΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΚΑΙ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ

Προφανώς υπάρχει μια σχέση ανάμεσα στην τηλεόραση και τον κινηματογράφο. Σήμερα, πολύ περισσότερο από χτες, ο κινηματογράφος έχει ανάγκη την τηλεόραση. Το πιο σημαντικό μέρος της χρηματοδότησης στο σινεμά γίνεται από τα τηλεοπτικά κανάλια. Την ίδια στιγμή είναι ξεκάθαρο ότι η τηλεόραση πήρε ένα μεγάλο μέρος των θεατών του κινηματογράφου που έγιναν τηλεθεατές. Από την άλλη πλευρά χωρίς την τηλεόραση ο κινηματογράφος δεν θα υπήρχε πια. Είναι η κύρια πηγή χρημάτων. Εκτός αυτού, τα κανάλια προσφέρουν πιο μεγάλο χώρο και ελευθερία από την αυστηρή αγορά του κινηματογράφου. Παρατηρήστε τι γίνεται στις αίθουσες, όπου ο αμερικανικός κινηματογράφος κυριαρχεί τροπικά. Αυτό είναι καταστροφικό. Το 80% των ταινιών είναι αμερικανικές. Είναι, λοιπόν, πολύ δύσκολο να κρατήσεις το κοινό στον ποιοτικό κινηματογράφο. Τον ιδιαίτερο, τον απαιτητικό, τον κινηματογράφο της προσωπικής έκφρασης. Το γεγονός στην τηλεόραση είναι

ότι έχουμε περισσότερες δυνατότητες να βρούμε το κοινό. Πιστεύω πως η τέχνη μπορεί να υπάρχει και στην τηλεόραση. Δε νομίζω ότι υπάρχει θεμελιώδης αντίθεση ανάμεσα στο να κάνεις καλλιτεχνικό, απαιτητικό, προσωπικό κινηματογράφο και να τον προβάλεις στην τηλεόραση. Τα κανάλια, στην Ελβετία τουλάχιστον, δίνουν αυτήν τη δυνατότητα.

ΠΟΙΟΤΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Το κοινό του ποιοτικού, προσωπικού κινηματογράφου έχει χάσει πάρα πολύ κόσμο εδώ και δέκα-είκοσι χρόνια. Είναι δύσκολο να εξηγήσεις γιατί. Μάλλον οφείλεται στο ότι ο κόσμος εξελίσσεται και φυσικά στην επιβολή του αμερικανικού κινηματογράφου. Η πλειοψηφία του κοινού, δυστυχώς, δεν έχει την περιέργεια που είχε παλιά καθώς έχει γίνει θύμα της διαφήμισης των ταινιών θεάματος. Το κοινό που παρακολουθεί τον ποιοτικό κινηματογράφο στις αίθουσες είναι ένα κοινό μεγαλύτερο στην ηλικία.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΣ

Ο αγώνας είναι δύσκολος για τις απαιτητικές ευρωπαϊκές ταινίες, γιατί είναι δύσκολο να διανεμηθούν στις αίθουσες. Ο κινηματογράφος της Ευρώπης είναι πολύ ζωντανός, υπάρχουν πολλοί ενδιαφέροντες δημιουργοί αλλά συναντάει πολλές δυσκολίες να βρει το χώρο της στις αίθουσες. Βλέπω στη χώρα μου το 80% των ταινιών που βγαίνουν στις αίθουσες να είναι αμερικάνικες. Τι μένει λοιπόν για τις ευρωπαϊκές ταινίες; Κάποιες μεγάλες γαλλικές ταινίες, οι οποίες άλλωστε παράγονται συχνά με χρήματα από την Αμερική. Για ένα Βούλγαρο, έναν Έλληνα, ένα Δανό είναι δύσκολο να βρει αίθουσα. Γι' αυτό είναι πολύ σημαντικό τα Φεστιβάλ, όπως αυτό της Θεσσαλονίκης, του Λοκάρνο κτλ, να αποτελέσουν την άμυνα του ποιοτικού κινηματογράφου. Το πρόβλημα είναι ότι ο ποιοτικός κινηματογράφος δείχνει να έχει σημαντικές δυσκολίες να βρει το κοινό του και αυτό, δυστυχώς, ένας γενικός κανόνας.

ΤΑ ΚΛΑΣΙΚΑ ΕΙΔΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΛΛΟ ΣΙΝΕΜΑ

Η επιλογή του θέματος για μια ταινία είναι ένα θέμα πολύ βασικό. Γιατί πιστεύω πως ο πραγματικός σταρ σε μια ταινία δεν είναι ο ηθοποι-

“Ο κ. Δημόπουλος είναι, νομίζω, πραγματικά σινεφίλ και αυτό πιστεύω πως είναι τύχη για την Ελλάδα. Υπάρχουν πολλοί διευθυντές Φεστιβάλ που είναι πολύ προσεκτικοί και επιφυλακτικοί με τους νέους κινηματογραφιστές.”

Jean-Francois Amiguet

ός ή ο σκηνοθέτης αλλά η ιστορία που διηγείται. Πριν ακόμα φτάσουμε στο σενάριο υπάρχει πρόβλημα στην επιλογή του θέματος. Στη δεκαετία του '60 οι αστυνομικές ταινίες πήγαιναν πολύ καλά, ειδικά στη Γαλλία υπήρχαν καλοί σκηνοθέτες. Σήμερα αυτό το είδος υπάρχει μόνο στην τηλεόραση ως τηλεταινίες ή σειρές. Πιστεύω πως υπάρχουν πολλά κινηματογραφικά είδη όπως το αστυνομικό, τα γουέστερν, οι κωμωδίες, οι ταινίες φαντασίας που έχουν εγκαταλειφθεί από τον ποιοτικό κινηματογράφο. Στην Αμερική αυτά τα είδη συνεχίζονται και προσελκύουν πολλούς θεατές. Στην Ευρώπη τα έχουμε εγκαταλείψει, προς όφελος των Αμερικανών, για να κάναμε έναν κινηματογράφο της προσωπικής έκφρασης, που απευθύνεται σε ένα κοινό πιο περιορισμένο, πιο μεγάλης ηλικίας, πιο εξειδικευμένο, πιο σινεφίλ.

ΣΙΝΕΜΑ ΣΗΜΕΡΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ MATRIX

Ο έφηβος γενικά προτιμάει τις ταινίες όπως το *Matrix*. Δεν κρίνω τις αξίες, απλά αυτή είναι η πραγματικότητα. Ο αγώνας είναι άνισος. Ο αμερικανικός κινηματογράφος βρίσκεται σε όλο τον κόσμο. Πρέπει να βρούμε ένα σύστημα οικονομικό, να υπάρξει πολιτική βούληση, για να φορολογήσει τις αμερικανικές ταινίες που μπαίνουν σε μια χώρα και να χρησιμοποιηθούν αυτά τα λεφτά για να χρηματοδοτήσουν το ευρωπαϊκό σινεμά. Αν αφήσουμε τον οικονομικό φιλελευθερισμό να κυριαρχήσει, θα έχουμε το νόμο του πιο δυνατού. Και ο πιο δυνατός είναι η Αμερική. Είναι θέμα μάρκετινγκ. Βλέπουμε εδώ στη Θεσσαλονίκη υπέροχες πρώτες ή δεύτερες ταινίες των δημιουργών, πολύ καλές ρετροσπεκτιβες μεγάλων σκηνοθετών. Ποιος έχει δει στην Ελβετία ταινία του Μοντέρνο ή του Παναγιωτόπουλου; Για να γίνει αυτό πρέπει να βρεθεί διανομέας και δεν είναι καθόλου σίγουρο ότι μπορεί να βρεθεί κάποιος. Υπάρχει πρόβλημα και στην εκπαίδευση των νέων. Πρέπει να τους μάθουμε να κάνουν ταινίες. Να τους ευαισθητοποιήσουμε. Διδασκόμαστε τη λογοτεχνία, γιατί όχι και τον Μπουνιουέλ ή τον Χίτσκοκ; Ο κινηματογράφος είναι ακόμα μια μικρή τέχνη. Δυστυχώς μετά από έναν αιώνα που πέρασε. Λυπάμαι γι' αυτό αλλά σήμερα το σινεμά είναι το *Matrix*. Υπάρχουν δύο πραγματικότητες, το Hollywood και ο καλλιτεχνικός κινηματογράφος,

της προσωπικής έκφρασης. Ο κινηματογράφος δεν είναι παρά ένας καθρέφτης του κόσμου στον οποίο ζούμε.

ΤΑ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Ο ρόλος των Φεστιβάλ είναι ουσιώδης και πρωταρχικός γιατί το Φεστιβάλ είναι ένα γεγονός που συμβαίνει μια φορά το χρόνο. Έτσι, δίνει τη δυνατότητα στο κοινό να ενδιαφερθεί για μια άλλη μορφή κινηματογράφου. Το Φεστιβάλ είναι για να βλέπουμε ταινίες, να ενθαρρύνουμε τους νέους, να συναντάμε σημαντικούς ανθρώπους.

ΤΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΤΑΙΝΙΑ

Είναι κάτι πολύ υποκειμενικό. Προσπαθώ να λαμβάνω υπόψη τα πιο προσωπικά μου συναισθήματα. Επίσης, έχει σημασία το περιεχόμενο, η ιστορία που διηγείται η ταινία και ο τρόπος που έγινε. Δίνω σημασία επίσης στη μορφή. Η σύγχρονη ματιά σήμερα είναι να είσαι κλασικός. Συνήθως στην πρώτη ή δεύτερη ταινία μπορείς να ανακαλύψεις υπέροχα πράγματα.

ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Παρόλα αυτά που είπα σχετικά με την κυριαρχία του αμερικανικού κινηματογράφου, βρίσκω ότι ο ποιοτικός κινηματογράφος αντιστέκεται θαυμάσια. Κάθε φορά που πάω στο Παρίσι υπάρχουν πάρα πολλές ταινίες που θέλω να δω από όλες τις χώρες του κόσμου. Και εκπλήσσομαι πάντα να βλέπω πόσο το αληθινό σινεμά, αυτό που μ' αρέσει, αντιστέκεται.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Αυτό που με εντυπωσιάζει πιο πολύ είναι οι διαφορές. Κάθε φορά ένας καινούργιος προσωπικός κόσμος. Υπάρχουν και ομοιότητες χωρίς αμφιβολίες. Θα έλεγα ότι έχουν μια κοινή αναφορά στην πραγματικότητα, μια κριτική ματιά αυτών των ταινιών για τον κόσμο. Δεν είναι αμερικάνικη σειρά. Ο κ. Δημόπουλος είναι, νομίζω, πραγματικά σινεφίλ και αυτό πιστεύω πως είναι τύχη για την Ελλάδα. Υπάρχουν πολλοί διευθυντές Φεστιβάλ που είναι πολύ προσεκτικοί και επιφυλακτικοί με τους νέους κινηματογραφιστές.

Συνέντευξη: Όλγα Κοζάκη

17:30
γραφείο

17:40
σινεμά

ποιζει κέντρο!

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΟΔΕΟΝ ΠΛΑΤΕΙΑ
ΠΕΡΙΟΧΗ ΚΑΙ Α. ΚΑΙΡΟΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΗΜΕΡΕΣ ΕΤΑ ΒΑΡΚΑΝΗ

Ομοίον κταρό κάρθον / One million (one) million

by Gail Wray (London, 1997)

Εάν ποτέ δεν είχατε φανταστεί να είστε η πρώτη γυναίκα να κερδίσει το βραβείο Νόμπελ, τότε αυτό είναι το βιβλίο που πρέπει να διαβάσετε. Η ιστορία της Gail Wray, η οποία κέρδισε το βραβείο Νόμπελ το 1997, είναι μια ιστορία που θα σας συγκινήσει και θα σας εκπαιδεύσει. Η Gail Wray είναι μια γυναίκα που έχει περάσει από πολλές δυσκολίες, αλλά η οποία δεν έχει ποτέ απογοητευτεί. Η ιστορία της είναι μια ιστορία που θα σας κάνει να σκεφτείτε για τον τρόπο που αντιμετωπίζουμε τις δυσκολίες της ζωής.

Η Gail Wray, η οποία κέρδισε το βραβείο Νόμπελ το 1997, είναι μια γυναίκα που έχει περάσει από πολλές δυσκολίες, αλλά η οποία δεν έχει ποτέ απογοητευτεί. Η ιστορία της είναι μια ιστορία που θα σας κάνει να σκεφτείτε για τον τρόπο που αντιμετωπίζουμε τις δυσκολίες της ζωής.

Η Gail Wray είναι μια γυναίκα που έχει περάσει από πολλές δυσκολίες, αλλά η οποία δεν έχει ποτέ απογοητευτεί. Η ιστορία της είναι μια ιστορία που θα σας κάνει να σκεφτείτε για τον τρόπο που αντιμετωπίζουμε τις δυσκολίες της ζωής. Η Gail Wray είναι μια γυναίκα που έχει περάσει από πολλές δυσκολίες, αλλά η οποία δεν έχει ποτέ απογοητευτεί. Η ιστορία της είναι μια ιστορία που θα σας κάνει να σκεφτείτε για τον τρόπο που αντιμετωπίζουμε τις δυσκολίες της ζωής.

Εκδόσεις: 1997, 1998, 1999, 2000

Εκδόσεις: 1997, 1998, 1999, 2000

Η Gail Wray είναι μια γυναίκα που έχει περάσει από πολλές δυσκολίες, αλλά η οποία δεν έχει ποτέ απογοητευτεί. Η ιστορία της είναι μια ιστορία που θα σας κάνει να σκεφτείτε για τον τρόπο που αντιμετωπίζουμε τις δυσκολίες της ζωής.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΥΡΩΜΕΔΙΚΑ - ΚΑΤΑΝΤΕΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
Μεσογ. 1, Τηλ. 0210 999.000

ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ: ΕΥΡΩΜΕΔΙΚΑ
ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΑ
Τηλεφων. 15
Τηλ. 0210 999.000

ΕΥΡΩΜΕΔΙΚΑ
ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΑ
Αδων. 1 (α) Πάριση
Τηλ. 0210 999.000

ΕΥΡΩΜΕΔΙΚΑ
ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΑ
Τηλεφων. 15
Τηλ. 0210 999.000

EUROMEDICA

Το κοστούμι / Shik

του Bakhtiar Khudoynazarov (Ρωσία/Γερμανία, 2002)

Κεντρικά πρόσωπα της ταινίας είναι τρεις φίλοι που ζούσαν σε μια μικρή πόλη της Ρωσίας στην Μαύρη θάλασσα. 18 χρόνων ζουν μια άγρια νεότητα: ληστείες και κουλιγκανισμός είναι ο τρόπος ζωής τους και ο βιοπορισμός τους. Μια απροσδόκητη συνάντηση θα αλλάξει τη ζωή τους: οι τρεις φίλοι θα δουν στην βιτρίνα ενός καταστήματος ενδυμάτων ένα κοστούμι Gucci. Εντυπωσιασμένοι από τις "γραμμές" που αποφασίζουν πάση θυσία να το αποκτήσουν. Αξιοποιώντας την εμπειρία τους από προηγούμενες κλοπές θα αποπειραθούν να το "απαλλοτριώσουν", χωρίς όμως κανένα αποτέλεσμα, λόγω των αποτελεσματικών μέτρων ασφαλείας του καταστήματος. Όταν μετά από πολύ κόπο το αποκτήσουν καταβάλλοντας το ακριβές και ακριβό αντίτιμό του, κάποιες διευθετήσεις είναι αναγκαίο να γίνουν: η εναλλαγή χρήσης του από τον καθένα είναι μια δίκαιη μοιρασιά. Οι ειδικές περιστάσεις κατά τις οποίες το φορούν οι κάτοχοι του, είναι ασφαλώς συναντήσεις με γοητευτικές γυναίκες. Όμως η κακοτυχία δεν θα αφήσει ανενόχλητους στη χαρά τους τρεις φίλους... Ίσως εκκεντρικοί αλλά σίγουρα με αντισυμβατική συμπεριφορά οι τρεις κεντρικοί χαρακτήρες της ταινίας ζουν μια περιπετειώδη ζωή σ' αυτήν τη σχεδόν ιδιυλλιακή παραθαλάσσια κωμόπολη. Βιώνουν τα έντονα και ακραία συναισθήματα του έρωτα, την αλληλεγγύη της φιλίας, τις περιπλοκές μιας οικογενειακής ζωής και την αμεριμνησία της νεότητας. Η συμπάθεια, το χιούμορ και ο σαρκασμός συνιστούν τις παραμέτρους του σκηνοθετικού βλέμματος. Υπάρχει μια αντιστοιχία ανάμεσα στο σκηνοθετικό ύφος και στην ορμητικότητα με την οποία κινούνται οι τρεις φίλοι. Ενώ οι σχέσεις τους με τον οικογενειακό τους περίγυρο προσφέρουν συναισθηματικό βάθος στην σχεδίαση των χαρακτήρων, ένταση και πυκνότητα.

Ο σκηνοθέτης σχεδιάζει με τα ζεστά χρώματα της ανδρικής φιλίας ένα πορτρέτο της νεανικής ζωής.

Σάββατο 29 Νοεμβρίου, Cine Θρίντα Λιάππα, 11:00

Η μαϊμού / Maimil

του Aktan Abdykalikov (Κιργιστάν/Γαλλία/Ιαπωνία, 2001)

Σε μια απομονωμένη, μικρή βιομηχανική πόλη της Κιργισίας διαδραματίζεται η αφήγηση. Κεντρικό πρόσωπο είναι ένας 17χρόνος το παρτσούκλι του είναι "Μαϊμού" λόγω των μεγάλων αυτιών του. Ζει μια εφηβεία μάλλον τυπική, η οποία όμως πρόκειται να τελειώσει αφού έχει κληθεί για την στρατιωτική θητεία. Η εργασία του στους σιδηροδρόμους είναι βαρετή και χωρίς ενδιαφέρον. Μένει μαζί με τους γονείς του και τη μικρή του αδελφή. Μαζί με την παρέα του περιφέρεται χωρίς σκοπό και νόημα: μοναδικές στιγμές εντάσης αποτελούν οι συμπλοκές με τους συνομήλικους του και οι στιγμές που προσπαθούν να ανακαλύψουν τον έρωτα. Ροκ συναυλίες και πάρτι, τα φλερτ της εφηβείας και οι πρώτοι έρωτες: είναι οι μικρές και μεγάλες στιγμές αυτής της ζωής. Οι σχέσεις μέσα στην οικογένεια είναι προβληματικές: εντάσεις και καυγάδες. Ο πατέρας του είναι ένας αλκοολικός και αυτό το γεγονός καθιστά την μεταξύ τους σχέση ακόμα πιο προβληματική. Ένα γεγονός σημαντικό αποτελεί αναμφίβολα η αναχώρηση της μητέρας του μαζί με την αδελφή του, αποκαρδιωμένες από την κατάσταση. Ο ήρωας θα προσπαθήσει να έρθει σε επαφή με τον πατέρα του. Τα τελευταία δύσκολα χρόνια μιας ανέμελης ζωής περιγράφει η αφήγηση. Όπως συμβαίνει και στις άλλες ταινίες της αυτοβιογραφικής (!) τριλογίας έτσι και σ' αυτή αυτό που σχεδιάζει ο σκηνοθέτης είναι το πορτρέτο ενός ήρωα που ζει μια δύσκολη ζωή, την οποία σ' ένα μεγάλο βαθμό δεν ελέγχει. Αντιμέτωπος με τις προκλήσεις του παρόντος και μ' ένα αβέβαιο μέλλον ο ήρωας αγωνίζεται να επιβιώσει συναισθηματικά, προσπαθεί να βρει τον βηματισμό του στην ζωή. Κινηματογραφώντας τους ανοιχτούς χώρους της μικρής πόλης και την παρέα των νέων που περιφέρεται ο σκηνοθέτης, καταγράφει το χρονικό μια χαμένης (!) γενιάς και ενός εκπροσώπου της.

Τρίτη ταινία της τριλογίας που ξεκίνησε με το Η κόυνια, και συνεχίστηκε με το Ο θετός γιος. Σ' αυτή ο σκηνοθέτης εστιάζει στο κόσμο της εφηβικής ζωής.

Σάββατο 29 Νοεμβρίου, Cine Θρίντα Λιάππα, 20:30

Σ Υ Ν Ε Ν Τ Ε Υ Ξ Η

Satybaldy Narimbetov

Ποια είναι η επίδραση της πολιτικής κατάστασης του Καζακστάν στο έργο σας;

Είναι σημαντική η επίδραση γιατί στο παλιό καθεστώς, το οποίο κράτησε για 70 χρόνια, δεν είχαμε άνεση λόγου. Δεν μπορούσαμε να πούμε αυτά που θέλαμε και βέβαια μετά, με την κατάρρευση υπήρξε μια ελευθερία λόγου με όλη της την έννοια.

Όλοι οι κριτικοί, οι συγγραφείς κτλ, οι οποίοι ήθελαν να δείξουν τα αισθήματα και τις απόψεις τους πάνω στο γραπτό λόγο, χρησιμοποιούσαν τις αλληγορίες, τη γλώσσα του Αϊωώπου. Μη χρησιμοποιώντας τη γλώσσα αυτή δεν μπορούσες να πεις πολλά πράγματα ελεύθερα. Στα χρόνια της Περσεστρόικας έλεγαν ότι είμαστε εξαρτημένοι από το σύστημα της Ρωσίας. Αυτή ήταν λανθασμένη άποψη των πολιτών και γενικώς ανθρώπων που ήταν μέσα στις δουλειές, στα επαγγέλματα του γραπτού λόγου. Αυτοί μετά την κατάρρευση δεν μπορούσαν να καταλάβουν ότι χρειάζεται να απελευθερώσουμε σιγά σιγά τον αέρα της ελευθερίας. Την μια ανάσα μετά την άλλη. Εμείς πήραμε την ελευθερία μαζεμένη και πνιγίκαμε, γιατί τα πνευμόνια μας δεν άντεξαν. Είναι σα να βγαίνεις από ένα μικρό δωμάτιο, στο οποίο δεν υπάρχει φρέσκος αέρας και ξαφνικά αναπνέεις. Στη ζωή μας επιθυμούσαμε την ελευθερία αλλά δεν ήμασταν προετοιμασμένοι γι' αυτήν.

Ποιοι καλλιτέχνες σας έχουν επηρεάσει; Η μεγαλύτερη επιρροή είναι από τον Γάλλο Ζαν Βιγκό, ο οποίος είναι από τους κλασικούς σκηνοθέτες του κινηματογράφου. Δεν πρόλα-

βε να κάνει πολλά πράγματα, δύο ταινίες μεγάλου μήκους και ένα ντοκιμαντέρ, γιατί πέθανε. Σε μια συνέντευξή του ο Φελίνι, όταν τον ρώτησαν για ποια πράγματα λυπάται στην καλλιτεχνική του δημιουργία, εκείνος απάντησε πως λυπάται μόνο που δεν μπόρεσε να κλέψει πολλά από τον Ζαν Βιγκό. Όλοι οι Ρώσοι συγγραφείς είναι επηρεασμένοι από τον Γκόγκολ και οι περισσότεροι σκηνοθέτες από τον Ζαν Βιγκό.

Ποιές ιστορίες σας ενδιαφέρουν;

Χρησιμοποιώ ιστορίες από την προσωπική μου παρατήρηση για τα πράγματα που βλέπω γύρω μου στον κόσμο.

Θα θέλατε να δουλεύετε σε κάποια άλλη χώρα;

Θα ήθελα αλλά δεν μπορώ. Θα ήθελα να πάω στο Τόκιο αλλά φοβάμαι ότι εκεί θα είμαι ένας κοινός σκηνοθέτης, ο οποίος θα δείχνει τα πράγματα από έξω. Στη Γαλλία θα ήθελα να γίνω σαν τον Βιγκό. Όμως, θα ήταν μια άποψη και μια αντίδραση ενός τουρίστα και ο τουρίστας δεν βλέπει τα πράγματα από μέσα. Δεν γνωρίζει την κοινωνία.

Η γνώμη σας για το Φεστιβάλ.

Είναι πολύ ζωντανό στο θέμα της επικοινωνίας των ανθρώπων μεταξύ τους. Η επικοινωνία των σκηνοθετών και με το κοινό αλλά και μεταξύ τους είναι γενικά δύσκολη. Στα υπόλοιπα Φεστιβάλ η κατάσταση είναι πολύ τυπική. Φεστιβάλ σαν της Θεσσαλονίκης είναι σαν μια οθόνη για την ανθρωπότητα στην οποία φαίνονται τα πάντα.

Συνέντευξη: Όλγα Κοζάκη

Μιλήστε με Χρονοκάρτα από οποιοδήποτε σταθερό τηλέφωνο...

Από τους φίλους σας

Από το γραφείο

Από το εξωτερικό

Από τις διακοπές

... και κερδίστε μέχρι και 22% δωρεάν χρόνο ομιλίας και χαμηλότερη χρέωση μέχρι και 93% σε σχέση με τα καρτοκινητά*

Χρεώστε την κάρτα και όλη τη τηλεφωνία χρησιμοποιήστε τη Χρονοκάρτα σε οποιοδήποτε σταθερό τηλέφωνο οικιακό ή επαγγελματικό.

Μιλήστε από όπου κι αν βρίσκεστε χρησιμοποιώντας τη Χρονοκάρτα για εθνικές, υπεραστικές, διεθνείς και προς κινητά κλήσεις στην Ελλάδα και σε 40 ακόμη χώρες, εξοικονομώντας εννέα φορές.

Επικοινωνήστε εύκολα και γρήγορα Πληκτρολογείτε 807 11 22, τον αριθμό της κάρτας σας (ζωστή) και τον αριθμό που επιθυμείτε να καλέσετε.

Συμβουλευθείτε τις οδηγίες χρήσης που συνοδεύουν τη Χρονοκάρτα για κλήσεις από τα εξωτερικά.

Ενημερωθείτε ανά πάσα στιγμή για το διαθέσιμο υπόλοιπο που σας απομένει.

* Για κλήσεις προς σταθερά τηλέφωνα (οικιακά, επαγγελματικά, διεθνή) με χαμηλότερη χρέωση στις 15/05/2003

ΧΡΟΝΟΚΑΡΤΑ

...μιλήστε, απ' όπου κι αν είστε!

Για να την αποκτήσετε:

Επισκεφθείτε το

Δίκτυο Καταστημάτων

ή ζητήστε την στα περίπτερα σε όλη την Ελλάδα

PHOTOTECH
ΔΙΚΤΥΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ • ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ • ΚΑΒΑΛΑ • ΚΑΤΕΡΙΝΗ • ΙΩΑΝΝΙΝΑ • ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ ΣΕ
30"

- Εμφάνιση - εκτύπωση φωτογραφιών σε 30"
- Φωτογραφίες διαβατηρίων & ταυτότητας.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ
CD BΙΝΤΕΟΛΗΨΕΙΣ

- Φωτογράφιση - βιντεοσκόπηση γάμων, βαπτίσεων & επαγγελματικών εκδηλώσεων.
- Διαφημιστική φωτογραφία - κατάλογοι προϊόντων.
- Ειδικές ήλψεις studio.

DIGITAL
SERVICE

- Ψηφιακή επεξεργασία φωτογραφιών.
- Εγγραφή σε CD.
- Εκτύπωση φωτογραφιών από κινητό.

PHOTO
MARKET

- Πώληση φωτογραφικών ειδών & αξεσουάρ.

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: Σόλωνος 48, Τ.Κ. 564 31 • Ηλίουπόλη - Θεσσαλονίκη
Τηλ.: 2310 600308 • Fax: 2310 604307 • e-mail: info@phototech.gr • www.phototech.gr

www.alfaromeo.gr

Η απόλυτη έκφραση τεχνολογίας και οδηγικής απόλαυσης Alfa Romeo.
Alfa 147 GTA, 250 ίππων. Το πιο δυνατό αυτοκίνητο στην κατηγορία του. Καθαρός σπινν χαρκτήρας με τεχνολογία υψηλού επιπέδου. Σχεδιασμένη για την οδηγική απόλαυση με απόλυτο έλεγχο.
Beauty is not enough.

3⁺
Days Warranty

Έχω
τα πάντα υπό έλεγχο
εκτός από
τα συναισθήματά μου.

Κινητήρας
2.0 16V 204
250 ίππων με
επιδόσεις κατά
την κατηγορία
σε επιτάχυνση
0-100 km/h
σε 6.3 sec.
μέγιστη ταχύτητα
248 km/h.

Καδόματα
αεραντάρα
τοπί με
εξαιρετική
ηλεκτρονική
ανάκληση και
αυτοκατάσταση
προσάρθρωση.

Κόρνα
6 ταχυτήτων
για τη μέγιστη
αξιοποίηση
των δυνατοτήτων
του κινητήρα.

Εργασία
τεχνολογίας
αποτέλεσμα 24
λίτρα καύσιμα
και τεχνολογία
που παράγεται
από τη Fiat Italia 1.
αποδοτικότητα
της Alfa 147 για
την κατηγορία
της.

Alfa 147 GTA

EMIKO A.E.

Μοναστηρίου 118, 546 27, Θεσσαλονίκη, Τηλ: 2310 551.723, Fax: 2310 538.519
Εθνικής Αντιστάσεως 129, 551 34, Θεσσαλονίκη, Τηλ: 2310 434.585-6, Fax: 2310 434.538

Παντού υπάρχει ένας Μύθος!

MYTHOS
BREWERS
MYTHOS
BEER

ARROW/GRAPIS

44^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου

Θεσσαλονίκης

21-30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003

CINE KARTAF

Σας χαρίζουμε το σινεμά!

**Δείτε στη Θεσσαλονίκη
τις καλύτερες ταινίες του παγκόσμιου κινηματογράφου!**

**Γίνε μέλος
του Φεστιβάλ
και θα έχεις:**

- Ελεύθερη είσοδο σε όλες τις προβολές του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
- Ελεύθερη είσοδο στα μεγάλα events του Φεστιβάλ
- Τον κατάλογο με όλες τις ταινίες του Φεστιβάλ
- Ελεύθερη είσοδο σε όλες τις προβολές του Διεθνούς Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ
- Έκπτωση 25% στις εκδόσεις του Φεστιβάλ
- Έκπτωση 20% στα εισιτήρια του ΟΛΥΜΠΙΟΝ για όλο τον χρόνο
- Εβδομαδιαία ενημέρωση μέσω E-mail για το Φεστιβάλ
- Μηνιαία αποστολή μέσω ταχυδρομείου ενημερωτικού υλικού και προσκλήσεων για τα θεματικά αφιερώματα του Φεστιβάλ

και

**Μια κινηματογραφική αίθουσα με προβολές
αποκλειστικά για τα μέλη της CINEKARTAF!**

**Συμπληρώστε ΤΩΡΑ την on-line αίτηση στη διεύθυνση
www.filmfestival.gr/cinekartaf**

ή ταχυδρομήστε το κουπόνι, μαζί με μία φωτογραφία σας, στα γραφεία του Φεστιβάλ
και θα παραλάβετε την κάρτα ταχυδρομικά στο σπίτι σας!

CINEKARTAF : 60€, Φοιτητική: 45€ • ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ: 40€

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ

ΗΜ/ΝΙΑ ΑΙΤΗΣΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

TAX. ΚΩΔΙΚΑΣ

ΠΟΛΗ

ΤΗΛΕΦΩΝΟ

ΚΙΝΗΤΟ

E-MAIL

ΥΠΟΓΡΑΦΗ

Για περισσότερες πληροφορίες: ΓΡΑΦΕΙΟ CINEKARTAF • Τηλ.: 2310 378 507, e-mail: cinekartaF@filmfestival.gr
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: ΠΛ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 10, 546 23 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

As the festival draws to an end, it has managed to bring the world to Thessaloniki once again. It offered a chance to peek into Serbian casting sessions, Greek kitchens and Kazakhstani villages. Tonight the winners of the international competition will be announced in a crowded Aristotelous Sq. We hope the creators of all thirteen films will take a long hard look at their unique realities and return in 2004, or the year after that...with new stories.

Under one roof

The red interior of the Olympion will once again host the short and sweet Awards Ceremony. Find out which films the jury will award the coveted Golden Alexander, Silver Alexander and other prizes. Note that, due to seasonal festivities in the square, guests will only be able to enter the theater from Tsimiski St via a special passageway. Be there by 8.30pm the latest. Shuttle buses leave from 8pm from the Capsis and Macedonia Palace hotels. The witty comments of the jury and the award recipients will have simultaneous English translations. Jim Sheriden's "In America" will be shown afterwards. It's about an Irish family that moves to contemporary New York. It's also the only film playing at the Olympion's big screening room today.

The Australia - Hong Kong Express

Quiz director of photography Chris Doyle today at 11am, when he holds a special discussion at the Stavros Tornos theatre. The Australian director was introduced to the festival yesterday through Rick Farquharson's documentary "Chris Doyle: Stirred Not Shaken". Today the director will also hold a press conference at 1pm about his life and work (including collaborations with filmmaker Wong Kar-Wai featured in his ongoing Mylos exhibit). Later in the day, at 3.30pm, Doyle presents one of the latest films he's worked on, Thai "Last Life in the Universe" (6pm) at the Stavros Tornos cinema. The film's reputation has preceded it to the festival.

Full house

Award-winning creator Theo Angelopoulos packed teeny Pavlos Zannas with his latest news. He earned many students' support by speaking on behalf of the "Thessaloniki 7" protesters who were imprisoned earlier this year, and held a lengthy hunger strike before being released a few days ago. He was initially contemplative, then he ended up opening up bigtime with talk of his recent London BFI film series and future films. "Weeping Meadow", the first of his new trilogy films, is in post-production. The film's shots will range from 45 seconds to 10 minutes in length. It will premiere at the Berlin Film Festival - and hopefully - also in a special Greek screening at the same time. He's uncertain which film will follow, either "The Third Wing" (second trilogy film, to be shot on seven countries and three continents) or "Dead Zone" (a film on both sides of Cyprus' dividing line, featuring Harvey Keitel, Elias Koteas, and maybe even Dennis Hopper, Michelle Pfeiffer and Sean Penn). Angelopoulos mentioned Goddard and Hitchcock, Tarkovsky ("a very introverted man...He had a cross around his neck but said he was agnostic.") Because shooting a film is his greatest pleasure, he said he'd be filming 365 days a year if he could. Angelopoulos is thinking too about what kind of legacy he'll leave behind. He asked viewers to always consider the context of each work. "The Traveling Players", for instance, falls into the context of the dictatorship, while "Ulysses' Gaze" is set in a crumbling Yugoslavia. "My films are a testimony of 38 years of life," he said. He pointed to the simple, yet richly human cinema of Iran, reminding creators that making cinema isn't about being "on the cutting edge", but poetry. When asked if he'd be interested in changing his characteristic style, Angelopoulos made it clear that this wasn't an urge that he ever felt. He regards lengthy, comprehensive shots with great affection still. Though he mentioned the possibility of including some old scenes that hit the cutting room floor in upcoming DVD releases of his films, Angelopoulos said he preferred the "physical" and

Festivals without borders

Theo Angelopoulos, Michel Demopoulos

Sigrid Alnoy

From the New Horizons Party

"erotic" nature of editing on a Moviola to his recent "cerebral" experiences on an Avid digital editing system. Editing the picture tends to be a speedy process for him, while the sound editing is what takes time. Though it'll be handy for fans to access his works on video and DVD, he is regretful about what he perceives as the passing of the age of cinema-going, an essential ritual of "his generation". He invited a new generation of Greek filmmakers to emerge, underlining that his peers have already "said what we had to say."

Inward-looking

Meanwhile, the Greek Director's Association press conference was more concerned with local affairs. The talk was equivalent to a pressure cooker. Its president took the stand, full of bluster. He complained about low funds, the Greek Film Center's "decline" and its funding and distribution decisions, not to mention the festival's emphasis on international films. There's clearly a lot of frustration from local creators, who seem caught in the trap of relying on state funding. The association, together with the Greek Film and Television Technicians' Union, are inviting festival guests to a dinner today, 2pm-5pm. It'll be aboard the good ship "Sophia Star", docked near Warehouse C on the Pier. The event includes a cruise of the Thermaikos Gulf from 3pm-4.15pm.

In your living room

Yesterday, ERT- Hellenic Radio Television addressed the press, giving its yearly wrap-up. President Angelos Stagos noted that it had invested in 14 feature films at this year's festival as well as four documentaries. "No one can deny ERT's support of our local cinema," he added. He underlined the station's support for several Greek Film Center programs and pointed to generous recent funding.

Destination anywhere

Here are New Horizons' offerings: "Since Otter Left" (Tale of three generations of Georgian women, 1pm); "Deep Breath" (Iranian film about two twenty-year-olds from different social backgrounds, 2.30pm); "Tetsuo" (Shinya Tsukamoto's classic story of a man turning to metal, 3.30pm); "Identity Kills" (Spooky low-budget tale of a young woman who dreams of working in a hotel in an exotic location, 5pm); "Raja" (A Frenchman in Morocco, 6pm); "Extrano" (Enigmatic, open-ended tale about a contemplative Argentine, 7.30pm); "Bullet Ballet" (another Tsukamoto offering, 8.30pm); "The Owl" (Mystery surrounds a woman and her daughter living in provincial Japan, 10pm); "Good Old Naughty Days" (Doc about early porn, 11pm); "Welcome to Destination Shanghai" (Marginal people in China's lively city, midnight).

Home sweet cinema

Still haven't seen Joao Cesar Monteiro's Tribute? Catch his films at 11am (the director stars as a man down-and-out in Lisbon in "Recollections of the Yellow House", Note: it's been switched to the John Cassavetes cinema) and 11pm (a woman's rediscovery of her roots, "Hovering Over Water"). See jury president Otter losseliani's early 1966 wine-centered work "Falling Leaves" (1.30pm) and his more mature film about an unattached man "Farewell, Home Sweet Home!" (6pm). Audiences may be tempted to return to Wong Kar-Wai's "In the Mood for Love" (3.30pm). On the Balkan side of things, yesterday "Casting" was packed and "Mud" was sold out. Today's line-up includes Croatian lesbian-intolerance story "Fine Dead Girls" (8.30pm). The Stars of the Steppe films roll at the Frida Liappa at (11am and 8.30pm), while you can take another look at competition films "A Nation Without Women" (3.30pm) and "For She's a Jolly Good Fellow" (11pm). The French Cinematheque has preserved Josef von Sternberg's "Anatahan" for you (1pm). Today's program includes only three 2003 Greek films at the Tonia Marketaki cinema, and two Nikos Panayotopoulos retrospective works.

Angelike Conis

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 143 ΣΑΒΒΑΤΟ 29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ, ΑΡΗΣ ΚΑΒΑΤΖΙΚΗΣ, ΔΑΦΝΗ ΚΟΥΖΗ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΙΣ, ΓΚΕΛΑΥ ΜΑΔΕΜΑΡ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΩΑΜΙΔΑΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΒΟΣ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΗΤΑΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: MOTION TEAM • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΤΚΟΣ-ΕΝΤΥΡΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

ΜΕΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

